

१

கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி

வினாக்கள் மற்றும் பதில்கள்

ஹன்டி பேரின்பநாயகம்
நினைவு மலர்

KOKUVIL HINDU COLLEGE

University of Jaffna

373

KOK

249954(AR; Main)

IN COMMEMORATION OF
HANDY S PERINPANAYAGAM

APRIL 1978

திருச்சிற்றம்பலம்

தாயினு நல்ல தலைவரென் றடியார் தம்ங்கி போற்றிசைப் பார்கள் வாயினு மனத்து மருவிநின் றகலா மாண்பினர் காண்பல வேடர் நோயிலும் பிணியுந் தொழிலர்பா னீக்கி நுழைதரு நூலினர் ஞாலம் கோயிலுஞ் குணியுங் கடலுடன் சூழ்ந்த கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

அந்த ணொன்றன் னடைக்கலம் புகுத அவனைக் காப்பது காரண மாக வந்த காலன்றன் ஆருயிரத்தின வவ்வி ணைக்குன்றன் வண்மைகண் டடியேன் எந்தை நீயைன நம்ரமர் நலியில் இவன்மற் றென்னடியான்னவிலக்குஞ் சிந்தை யால்வந்துன் றிருவடி யடைந்தேன் செழும்பொ ழிற்றிருப் புஞ்சாரு [ளானே.

வடியேறு திரிகுலந் தோன்றுந் தோன்றும்
வளர்சடைமே விளமதியந் தோன்றுந் தோன்றுங்
கடியேறு கமழ்கொள்றைக் கண்ணி தோன்றுங்
காதில்வெண் குழைதோடு கலந்து தோன்றும்
இடியேறு களிற்றுரிவைப் போர்வை தோன்றும்
எழிறிகளுந் திருமுடியு மிலங்கித் தோன்றும்
பொடியேறு திருமேனி பொலிந்து தோன்றும்
பொழிறிகழும் பூவணத்தெம் புனிதனர்க்கே.

திருச்சிற்றம்பலம்

373
KOK

“கற்றதொழுகு”

பிரதம பத்திராதிபர் :

திருமதி க. இராமநாதன்

பத்திராதிபர் :

திருமதி க. திருநாவுக்கரசு

திருமதி ப. கந்தப்பின்ஜை

நிர்வாகக் குழு:

திரு இ. மகேந்திரன்

திரு. சி. பழனித்துறை

திரு. எஸ். துரைராசா

திரு. சி. காசிநாதன்

சஞ்சிகை வெளியீட்டுப்

பொறுப்பாளர் :

திரு. க. மயில்வாகனம்

Editor - in - Chief :

Mrs. Subathira Ramanathan

Editors :

Mrs. K. Thirunavukkarasu

Mrs. B. Kanthappillai

Committee:

Mr. R. Mahendran

Mr. C. Palanithurai

Mr. S. Thurairajah

Mr. S. Kasinathan

Business Manager:

Mr. K. Mailvaganam

விவரம்

பொருளடக்கம்

1. சில எண்ணத்துளிகள்	1
2. திரு. ஹன்டி பேரின்பநாயகம்	2
3. அமர்த் திரு. ஹன்டி பேரின்பநாயகத்தின் வாழ்க்கையில்	3
4. பேரின்பநாயகம்	6
5. இறை அடி சேந்த அதிபர் பேரின்பநாயகம்	7
6. இலங்கையின் சனத்தொகைப் பிரச்சனை	7
7. கதந்திர வர்த்தக வளயம்	9
8. இனம் பெண்ணினமும் இன்றைய சமுதாயமும்	10
9. என் வகுப்பு நண்பிகள்	12
10. சமையல் சாப்பாடு	12
11. திருக்குறளில் எமது பாடசாலை	13
12. புகழேந்தியார் தரை பெண்	14
13. ஒழுக்கம் உயிரினும் ஓர்ப்புப்படும்	16
14. மங்கையராய்ப் பிறந்திட மாதவுக் கெய்திட வேண்டும்	17
15. உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் ஈந்தனை கெய்வோம்	18
16. கவாபி விவேகானந்தர்	19
17. பிரிந்தவர் கூடினால்	20
18. நான் பிறருக்குச் செய்த உதவி	21
19. பழைய மாணவர் சங்கம்	22
20. கனிஷ்ட மாணுக்கர் பயிலுநர் படை	22
21. பரிச்சைப் பெறுபேறுகள்	23
22. சபாபதி இல்லம்	25
23. சபாரத்தினம் இல்லம்	26
24. கார்த்திகேச இல்லம்	27
25. செல்லீயா இல்லம்	28
26. நாகவிளக்கம் இல்லம்	29
27. Principal Thinks aloud...	31
28. Kokuvil's Golden Era	34
29. Homage to a Grand Old Educationalist	36
30. Old Students News	38
31. Guiding	40
32. My Fifteenth Birthday	41
33. A Busy Port	43
34. A Ghost Story	43
35. Electricity in Everyday life	44
36. The Silk Frock	45
37. The Postman	46
38. What do I do Every Morning	46
39. Our Country	47
40. My Ambition in Life	47
41. Ceylon Tea	48
42. My Pot	48

University of Jaffna

249954

library

249954

249954

ARCHIVES

கல்லூரி வணக்கம்

தெளிதரு கலைபயில் பலமா ணவர்தேர்
கொக்குவில் ஹிந்துக்கல் ஹரி!

கொக்கூர்க்கு ஹிந்துக் கல்லூரினீ தீபம்;
கிராமத்துக் கொண்மணி மகுடம்.
நினதுயர் கலைமுறை நிதம்நிதம் பெற்றேம்;
நினதருள் யாமினி மறவேம்.
நீயே வித்தையி னுறையுள், நினதே எங்களி னுயர்வு.
நினதடி யேத்து வோமே.

பஸ்ஸவி

நினதருள் மிகுமொழி நமதே பொருளாம்; நீதரு ஞானம் தீதம்;
ஜெயஹோ! ஜெயஹோ! ஜெயஹோ! ஜெய, ஜெய, ஜெயஹோ!
நீதரு ஞானம் தீதம்.

அறிவுச் சுடர்கொண் டறம்பொரு ளின்பம்
தமுவும் வாழ்வினைத் தந்தாய்
கற்றன ஒழுகும் சிறுறு வழிநீ
காட்டினை. நீடுக எனவே
அற்புத நடமா டமலன் அடிமன ஞெடுவழி படுவோம்;
வழிமுறை மிளிர்க நின் நாமம்.

பஸ்ஸவி

நினதருள்

—

ஞானம் தீதம்

உள்ளத் துதுதி தருவா யுன்றன்
பாரம் பரியம் பேண
பூமியில் நீபெறு நல்லிசை மேலாம்
பெருமிதம் மாணவர்க் கென்றும்
முயல்குவம் நீயுயர் வழிகள் முழுமன ஞெடுமகிழ் வாக
கொக்குவில் ஹிந்து நமதே.

பஸ்ஸவி

நினதருள்

—

ஞானம் தீதம்

ஆசிரியர் பேனுவிலிருந்து

சில எண்ணத் துளிகள்

மறக்கமுடியுமா?

மனிதருள் மாணிக்கம். ஆசிரிய சமூகத்தின் மணிவிளக்கு கொக்குவில் கிராமத் தின் கலங்கரை விளக்கம். மறக்கவே முடியாத மாமேதை - ஹன்டி அவரின் நினைவாக இம்மலரைச் சமர்ப்பணம் செய்கின்றோம்.

எமது கல்லூரியின் அதிபர்கள் வரிசையிலே தனக்கெனத் தனியிடம் பெற்றுத் திகழ்கிறார் ஹன்டி. அவர் செய்த தன்னலமற்ற சேவையின் பயனாக நிமிர்ந்து நிற்கிறது கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி. இலோஞர் பேரவைமூலம் யாழ்ப்பாணத்தின் விழிப்புணர்ச்சியை உண்டாக்கிய உத்தமர், தன் திறமையினால் கல்லூரியினை வளர்ச்சி யடையச் செய்தார். கடல் கடந்துசென்று தன்கொடைபெற்று மூன்றாண்டுக்குக் கட்டிடம் கட்டினார். வானளாவிய கட்டிடம் வாண்புகம் கொண்ட ஹன்டியின் அயராத உழைப்பினால் உருவாக்கப்பட்டது. அவர் இன்று நம்மிடையே இல்லை. ஆனால் அவர் நினைவு என்றென்றும் எம்மிடையே நிலைத்து நிற்கும்.

கல்வியைக் காசாக்கலாமா?

ஓரே வேகம். ஓரே மோகம். யாழைப்பார்த்தாலும் இதே கதை. ஒரு நாகரீக மாகிவிட்டது. எது? 'டியூஷன்' பிரத்தியேகமுறைக் கல்வி வகுப்பிலே மாணவரின் நாட்டம் குறைகின்றது. இல்லாவிடில் பாடசாலை நேரத்திலேயே தனியார் கல்வி நிலையங்களுக்கு மாணவர்கள் செல்வார்களா? பாடசாலையில் கற்பித்தவில் நம்பிக்கையிழந்துவிட்டநிலை காணப்படுகிறது. இது சமூக அநீதியாகும். இதற்கு யார் பொறுப்பு? எது காரணம்? பாடசாலையில் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களின் குறைபாடுதான் இதற்குக் காரணம் என்றால் ஆசிரிய சமுதாயமே, தேசத்திற்கு - எதிர்காலச் சந்ததிக்குத் துரோகம் இழைக்கின்றது என்றுதான் கூறவேண்டும். சமுதாயத்தின் ஏணியாக விளங்கும் ஆசிரியர்களின் கடமையுணர்ச்சி மங்கிவிட்டது என்று கூறமுடியாது. ஒரு சிலர் தாம் கற்ற கல்வியைக் காசாக்குகின்றார்கள் என்பதற்காக ஆசிரிய சமுதாயத்தினையே சாடுவது நியாயமாகாது. ஆனால் அதே நேரத்தில் ஆசிரியர்கள் மனவமைதியுடன் கடமையில் ஈடுபட முடிகின்றதா என்ற வினாவுக்கு விடைகாணுவது அவசியமாகின்றது. அரசியல் தலையீடுகள், குறுக்கீடுகள், தலையிடி இடமாற்றங்கள், வேதனம் போதாத வேதனை, சமூகத்தில் கௌரவம் போதாத அவலநிலை இவையெல்லாம் ஆசிரியர்களுக்குப் பெரும் சோதனையாயிருக்கின்றன. ஆசிரியர் பதவி என்பது வேறு வேலை கிடைக்காததால் ஏற்ற பதவி, என்ற ஏனான்திலை நிலவுகின்றது. வேலையின்மையைப் போக்கப் பார்த்தும் பார்க்காமலும் செய்யப்பட்ட ஆசிரிய நியமனங்கள், ஆசிரியத் தொழிலுக்கே சாவுமணியடித்துவிட்டது. இந்தநிலை மாறவேண்டும். ஆசிரியத் தொழில் புனிதமான தொழில். உண்மையில் அது ஒரு தொழில் என்ற எண்ணம் மாறித் தன்னலமற்ற சேவையாகவே இருக்க வேண்டும். இதற்காக ஆசிரியர்கள் முழு முச்சடன் உழைக்க வேண்டும். கல்வியைக் காசாக்குவதல்ல எமதுகுறிக்கோள் உள்ளத சமுதாயத்தினை அமைப்பதே எமது இலட்சியம்.

பெந்றேர்களுக்கு ஒரு வார்த்தை

பிரத்தியேகக் கல்வி (டியூஷன்) கட்டாயம் என்ற எண்ணத்தை விட்டுவிடுவது. எல்லாப் பாடங்களுக்கும் 'டியூஷன்' என்பது முற்றிலும் தவறான கருத்து. நீங்கள் உங்கள் கல்லூரியுடன் நெருங்கியறவாடுங்கள் உங்கள் பிள்ளைகளின் குறைகளை ஆசிரியர்களுக்குக் கூறுங்கள். அவர்களுடைய ஆலோசனைகளைக் கேளுங்கள். பெந்றேர் ஆசிரிய சங்கம் மியிர்த் துடிப்புள்ளதாக மாறவேண்டும். கல்லூரிச் சமூகம் ஒற்றுமையாக இயங்கினால் கல்லூரி தானாகவே வளர்ச்சியடையும். உங்கள் பிள்ளைகளைப் பற்றி ஆசிரியர்களிடம் ஆலோசனைகேட்டு அதன்பின் முடிவு செய்யுங்கள்.

பழைய மாணவர்கள் கல்லூரியுடன் நெருங்கிய தொடர்புகொள்ளவேண்டும். பழைய மாணவர்களைப் பற்றிய செய்திகளைக் கல்லூரி பெரிதும் வரவேற்கிறது.

திரு. ஹன்டி பேரின்பநாயகம்

திரு. ஹன்டி பேரின்பநாயகம் அவர்கள் அரசியல், கல்வி, சமூகம் போன்ற பல துறைகளில் சேவையாற்றியுள்ளார்கள். யான் இங்கு, அவர்கள் கல்வித்துறையில் சிறப்பாக இந்துக்கல்லூரிக்கு ஆற்றிய சேவையே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

பல நூற்றுண்டுகளுக்கு முன் யாழ்ப்பாணத்தில் நமது பாரம்பரியத்துக்கு ஏற்ற கல்வி ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் முயற்சியால் தான் ஏற்பட்டது. அவர்கள் வண்ணார் பண்ணையிலும், கோப்பாயிலும், சிதம்பரத் திலும் சைவப் பள்ளிக்கூடங்களைத் தாபித் தனர். அவர்களின்மூன் மாதிரியைப் பின் பற்றிச் சைவாபிமானிகள் கிராமங்கள் தோறும் சைவப் பள்ளிக்கூடங்களைத் தாபித் தனர். அப்படித் தாபிக்கப்பட்ட ஒரு தாப எந்தான் கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி யாக வளர்ந்துள்ளது. ஆரம்பத்தில் இது ஒரு சிறு ஆங்கில பாடசாலையாக விருந்தது. திரு. எம். கார்த்திகேச, திரு. வி. நாகவிங்கம் முதலியோர் அதிபராகவிருந்த காலத் தில் வளர்ச்சியடைந்து ஒரு கல்லூரியாக மாறியது. ஆனால் இப்பொழுதிருக்கும் சிறப்பான நிலையையடைந்தது திரு. ஹன்டி அவர்கள் காலத்திலேயே.

திரு. ஹன்டி அவர்கள் மாணிப்பாயில் ஒரு சிறந்த குடும்பத்தில் தோன்றினார். தமது கல்வி முழுவதையும் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியிலேயே பெற்றார். அக் கல்லூரியிலேயே நெடுங்காலம் ஆசிரியராகப் பணி புரிந்தார்.

அவர் அங்கு ஆசிரியராக இருந்த காலத் தில் அவர் வாழ்க்கையில் பெரும் மாறுதல்கள் ஏற்பட்டன. அவரால் தொடர்ந்து அந்திய மதமான கிறிஸ்தவ மதத்தினாலை இருக்கமுடியவில்லை. கிறிஸ்தவ மதத்தைத் தாம் ஓர் அந்திய மதமாகக் கருதினாரென் பதை ஈழகேசரியில் ஒரு கட்டுரையில் விளக்கியுள்ளார். அவர் பிரமோ சமாஜத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பெண்ணை விவாகஞ்ச செய்தார். படிப்படியாக இந்துவாக மாறிவிட்டார். மேலும் வாவிபர் மகாநாடு போன்ற இயக்கங்களில் தீவிரமாக ஈடுபட்டார். இந்திலையில் தாம் தொடர்ந்து யாழ்ப்பாணக் கல்

மணிமணை,
மல்லாகம்.

லூரியிலிருப்பது உசிதமில்லையென உணர்ந்து அவ்விடத்தை விட்டு விலகினார்.

யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியை விட்டு வில்கியபின் சுதந்திர, புருஷராக வாழவிரும்பி வழக்கற்றானானார். இத்துறையில் ஈடுபட்டிருக்கும்பொழுதுதான் யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி / நிர்வாக சபையினர் இவரைக் கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரிக்கு அதிபராக வரும்படி அழைத்தனர். இப்பதவியை ஏற்பதினால் தமக்கேற்படக்கூடிய சங்கடங்களை உணர்ந்தும் பல அன்பர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி இப்பதவியை ஏற்றார். இப்பதவியை அவர் ஏற்றது கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியின் அதிர்ஷ்டமாகும்.

திரு. ஹன்டி அவர்கள் அதிபர் பதவியை யேற்றகாலம் யாழ்ப்பாணக் கல்விச் சரித் திரத்தில் ஒரு பொற்காலமாகும். இலவசக் கல்வி நடைமுறைக்கு வந்ததனால், சிறுபாடசாலைகளில் படித்துவந்த பிள்ளைகளைல்லாம் பலவேறு வசதிகளைக்கொண்ட பெரும்கல்லூரிகளை நாடினார். இக் கல்லூரிகளும் காலத்துக்கேற்படி வளர்ச்சியடையத் தொடங்கின. இவ்வளர்ச்சிக்கெல்லாம் அதிபர்களும், ஆசிரியர்களும், பெற்றேர்களும் பேருதலி புரிந்தனர். கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரிக்குத் தலைவராகவிருந்த திரு. ஹன்டி அவர்கள் நாட்டில் நல்ல செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தார். தமது செல்வாக்கு முழுவதையும் கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்கு உபயோகப்படுத்தினார். கொக்குவிலைச் சேராத தமது நண்பர்களையும் இக் கைங்கரியத்தில் ஈடுபடச் செய்தனர். இக் கல்லூரிக்குப் பண்ண சேகரிப்பதன் பொருட்டு மலேசியா நாடும் சென்னூர். அவர் முயற்சியினாலேயே யாழ்ப்பாணத்தில் மிக அரிதாகக் காணப்படும் மூன்று மாடிக் கட்டிடம் கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரிக்குக் கிடைத்தது. கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி விஞ்ஞானக்கூடங்கள், நூல் நிலையம், விளையாட்டுமைதானம் போன்ற சகல வசதிகளுடன் விளங்குகிற தென்றால் அவற்றுக்கெல்லாம் முக்கிய காரணகர்த்தாவாகவிருந்தவர் திரு. ஹன்டி அவர்களே. அவர் ஞாபகம் என்றும் நிலைத்திருப்பதாக.

ச. அம்பிகைபாகன்

இளைப்பாறிய அதிபர், வைத்தில்வராக் கல்லூரி

அமரர் திரு. ஹன்டி பேரின்பநாயகத்தின் வாழ்க்கையில்...

காலனித்துவ சூழ்நிலையில் மக்கள் மதிப்பை இழந்துகொண்டு வந்த இலங்கையின் எங்கள் இரு தாய் மொழிகளும் அழிந்துபோகாவண்ணம் மறுமலர்ச்சி அடைவதற்குக் காலாயிருந்த பெரியார்களில் ஒருவர் அமரர் ஹன்டி பேரின்பநாயகம். அவர் எனது முன்னொள் ஆசிரியரும், பல்ளாண்டுகால நண்பனும் ஆவர். அத்தகைய தொண்டாற்றி இன்றைய தமிழ் வளர்ச்சிக்கு அடிகோவிய நண்பனுக்கு ஆங்கிலத்திலே நான் சிறப்புரை சாற்றினால் அவருடைய ஞாபகத்திற்குத் துரோகம் செய்வதாகும்.

பலதுறைகளில் அவருடைய சிந்தனைகள், சாதனைகளின் தாக்கம், மாணவ ஆசிரிய உலகில் முக்கியமாக யாழ்ப்பாணத்தில் எங்கும் பரவியது. இலங்கையிலே ஆங்கில அறிவில் முக்கிய தகைமையுடையவர் என்று சகலராலும் போற்றப்பட்டவர் அவர். எனினும் தமிழில் அவருக்கு இருந்த ஆற்றலும் பற்றும் அதனால் எள்ளனவேனும் குறைய வில்லை. ஆங்கிலத்தில் நிறைந்தபுலமை, அறிவு, பண்பாடு, பொதுச் சேவையில் ஆர்வமுடைய ஒரு சிறந்த ஆசிரியரின் சேவையைப் பெற்றதே அவர் சேவையாற்றிய கல்லூரிகளின் பேரதிருஷ்டம். அத்தகைய ஒரு குருவின்கீழ் கற்க எனக்கும் என்னைப்போன்ற ஏனைய ஆயிரக்கணக்கான மாணவருக்கும் கிடைத்த வாய்ப்பு எங்களின் அதிருஷ்டமே.

ஒரு ஆசிரியரின் பெருமையைக் கணிப்பது அவர் வகுப்பறையில் கொடுக்கும் புத்தகப் படிப்பினாலுமல்ல; எத்தனை மாணவரைச் சித்தியடையைப் பண்ணினார் என்பதனாலுமல்ல. மாணவர் மனதில் அவர்பதிக்கும் இலட்சியம், பண்பாடு, சிறப்பியல்பு, தன்நலங்கருதாச் சேவைச் சிந்தனை, அறிவில் ஆர்வம், முற்போக்கான கோட்பாடுகள் முதலியவைதான் அதற்கு அளவு

கோலாகும். எந்த முறையிற் கணித்தாலும் ஹன்டி மாஸ்டரின் சேவை நிகரற்று விளங்கியது.

நான் யாழ்ப்பானைக் கல்லூரியில் சேர்ந்தது 1922-ல். அது அந்தக் கல்லூரியின் பொன்னிமா ஆண்டு. பெரிய கொண்டாட்டங்கள் நடைபெற்றன. வரவிருக்கும் பழைய மாணவர், ஏனைய விருந்தினருக்கு வரவேற்புச் சாற்றுவதற்காக அன்றைய அதிபர்களும் ஜோன் பீக்னெல் அவர்கள் ஹன்டி பேரின்பநாயகத்தையே தெரிந்து கொண்டார். காரணம், அந்த வருடம் முதல்முதலாக வண்டன் ‘இன்டர் ஆர்ட்ஸ்’ சோதனைகளுக்கு அனுப்பப்பட்டுச் சித்தியடைந்த இரு மாணவரில் ஹன்டி ஒருவர்.

பாடசாலைப் பிரதிநிதியாக மேடையிற் பேசவரும் மாணவன் எவனுகிலும் ஆங்கில உடுப்பு அனிந்துதான் சபையின் முன் வரலாம் என்ற விதியும் அன்றிருந்தது ஜம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் இருந்த கட்டுப்பாடுகளைப் பார்த்து இன்று நாங்கள் சிரிக்கலாம். மதிப்புக்குரியவர் எவரும் காற்சட்டை போடவேண்டும் என்ற கொள்கை கற்றவர் மனதிற் கூடச் செறிந்திருந்த காலம் வெள்ளையரைக் ‘கொப்பி’ பண்ணுவது பொது முக்கு, காற்சட்டை சீர்திருத்தம், வேட்டி சால்வை அவமானம், இவ்வளைய காலனித்துவ அபிப்பிராயங்களை மாற்ற முயன்றவர்கள், இந்திய தேசிய இயக்கத்தின் விளைவாக, தேசிய உடையை ஆதரித்து வந்தார்கள். ஆகவே ஹன்டி தேசிய உடுப்பில்லாது வரவேற்புரையாற்ற மறுத்தார். பிக்னெல் பாதிரியார் எவ்வளவோ சொல்லி அவர் மனத்தை மாற்றத் தெண்டித்தபோதிலும் கொள்கையிற் பிடிவாதமாக நின்ற மாணவன் அந்த மதிப்பான சந்தர்ப்பத்தை இழந்தான்,

இதனால் அதிபருக்கு மனவருத்தத்தான். என்னுலும் அதிபருக்கும் மாணவனுக்கும் மனஸ்தாபம் இருக்கவில்லை. பிக்னெல் பாதிரியார் பெரும் மனம் படைத்தவர். கொள்கையைக் கைப்பிடித்துத் தன்புகழை இழந்த மாணவனைத் தன்னுடைய கல்லூரி யில் ஒரு ஆசிரியராக வேலையில் வைத்தது மல்லாமல் அவரைத் தன்னுடைய பிள்ளை போல நேசித்தும் பாராட்டியும் வந்தார். அவரில் முழுநம்பிக்கை வைத்து அவருடைய ஆலோசனைக்குச் செவிசாய்த்தும் வந்தார். கனம் பிக்னெல் அதிபராக்கிறந்து மறை யும்வரையும் அவருக்கும் ஹன்டி மாஸ்ரருக்கும் நெருங்கிய நட்புறவு வளர்ந்துகொண்டே வந்தது. அவர் மரித்தபொழுது பிக்னெல் பாதிரியாரைப் பற்றிய மதிப்புரையை எழுதி வாசித்தவர் ஹன்டி அதைக் கேட்டு உள்ளம் உருகாத எவரும் அன்று அந்தச் சபையில் இருக்கவில்லை.

ஹன்டி மாஸ்ரர் எனக்கு முதல்முதல் படிப்பித்தது, 4-வது பாரத்தில் ஆங்கிலம், ஆனால் நாங்கள் படித்தது ஆங்கிலம் மட்டு மல்ல; பாடத்திட்டத்திற்குன் அவர் கட்டுப் பட்டு நிற்கவில்லை; பாடத்தைப் படித்துக் கொண்டு போகும்பொழுது பல விடயங்கள் முனைத்தெழும்பும். அவற்றையிட்டு ஆசிரியருக்கும் மாணவருக்கும் இடையில் தர்க்கங்கள் உண்டாகும். எல்லாரும் உற் சாகமாகப் பங்குபற்றுவார்கள். இவற்றின் பயனாக எங்கள் மனங்களில் புதிய சிந்தனைகள் தோன்றின. எங்கள் சமூகத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்கத் தொடங்கினாம், புதுக் கண்களால் ஆராய்ந்தோம். காலனித்துவ அடிப்படையை மாணவர் ஆராய்த் தொடங்கி னால் காலனித்துவ கோட்பாடுகள் உடைபடுவது நூதனமா?

ஒரு உதாரணம் கூற விரும்புகிறேன். நான் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் படித்த காலம் முழுவதும் மாணவர் ‘கோற்’ (மேலங்கி) அணிய வேண்டும் என்ற விதி யிருந்தது. அதிகமான பாடசாலைகளில் வெறும் மேலோடு பாடசாலைக்கு மாணவர் போய்க்கொண்டுவந்த அந்த நாட்களிலே

சில பெரிய கல்லூரிகள் மாத்திரம் இப்படி யான உடுப்புக் கட்டுப்பாடுகளை விதித்தன. ஆசிரியர் எல்லாரும் வருவது முழு ஆங்கில உடுப்பில், ரை உட்பட. ஆக ஹன்டி மாஸ்ரரும் வேறு இரண்டொரு ஆசிரியரும் மாத்திரம் வேட்டி சால்வை அணிவர். தீபாவளிக்குக்கூட புது உடுப்பில் வர விடாது. கோற் அணியவேண்டிய சட்டம் — அந்த நாட்களில் இந்து தினங்களுக்கு கிறிஸ்தவ கல்லூரிகள் விடுமுறை கொடுப்பதில்லை. — ஒரு தீபாவளி அன்று எங்கள் வகுப்பு 4-வது பாரம் B யில் எல்லாரும் ஒத்தபடி ‘கோற்’ அணியாமல் சால்வைகளை அணிந்து கொண்டு வந்தோம். இருந்தாற்போல் தானாகவே முனைத்த இயக்கம் கோற்றைக் கழற்றி மேசைக்குள் வைத்துவிட்டு, சால்வையில்லாதவர் துவாய் களையும் அணிந்தபடி இருந்தோம். அதிபர் பிக்னெல் வந்து கண்டார். மனதில் என்ன நினைத்தாரோ தெரியாது. எங்கள் சட்டமறுப்பைப்பற்றி ஒன்றுமே பேசாமல் போய் விட்டார். இது ஒரு சிறிய சம்பவம். ஆனால் அது ஒரு புரட்சிகர நிகழ்ச்சி ஹன்டி மாஸ்ரரின் ஏவுதலில் செய்ததல்ல தாமாகவே கிறிஸ்தவ மாணவரும் இந்து மத மாணவரும் சேர்ந்து, காலனித்துவ முறைகளில் ஒன்றுக்கு தமது எதிர்ப்பைக் காட்டி ஞார்கள். இது ஹன்டி மாஸ்ரரின் வகுப்பறை வாதங்களின் பயனாக முனைத்த ஒரு சம்பவம் என்று நான் நம்புகிறேன். அந்த வகுப்பு மாணவரின் சராசரி வயது 14/15 ஆகும்.

அவருடைய அறிவும் ஞானமும் பல துறைகளில் ஆழமாக இருந்தன. சகல கலைகளிலும் அக்கறை கொண்டவர். ஆய் வணர்ச்சித்திற்கை படைத்தவர். கவர்ச்சியாக உரையாடும் சக்தி வாய்ந்தவர். நகைச்சுவை கொண்ட பேச்சு, கற்பணை களிந்த கருத்துக்கள், கூரிய அறிவு, மக்கள்மீது பரிவு இரக்கம் நிறைந்த மனம், இலக்கியப் பற்று வேறும்பல முற்போக்குக் கொள்கைகள் இவற்றைச் சாதாரணமாகவே எங்கள் ஹன்டி மாஸ்ரரின் பேச்சிலும் நடையிலும் கண்டோம் அங்கே கலந்து பேசப்பட்ட விட-

யங்கள், சிங்களத் தமிழ் ஒற்றுமை, மார்க்கிலியம், காந்தியம், கம்யூனிஸியம், சோஷலிஸம், ஃபேபியன், தீண்டாஸம ஒழிப்பு, மனித உரிமைகள் வெவ்வேறு மதக் கொள்கைகள், பகுத்தறிவு வாதம் எங்கள் பொருளாதாரமும் அரசியலும் இன்னும் பல. இத்தகைய குழந்தையில் வளர்ந்த வாழி பன் எவ்வும் வெறும் சாதாரணமான ஒருவ ஞக வளர்ந்திருக்கமுடியாது. அறிவுக்குக்கந்த சூழலில் நாளாந்தம் நடமாடி வந்தோம்.

1930 இல் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின், விளையாட்டுக்குழு ர-ம் ஜோர்ஜ் மன்னனின் பிறந்ததின கொண்டாட்டத்தில் பங்குபற்ற மாட்டோம் என்று அந்த விழாவைப் பகிஷ் கரித்தார்கள். இது இலங்கையின் விடுதலைச் சரித்திருத்தில் இடம்பெறுகிறது. இதுவே மாணவர் முதன்முதலாகப் பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிராக இலங்கையில் நிறுத்திய புரட்சிர நடவடிக்கை. ஹன்டி மாஸ்ரர் மாணவரைத் தூண்டி விட்டதல்ல. அந்த நாட்களில் அவர் வீவில் இருந்தவர். ஆனால் அவர்

6A, சினியர் ஒழுங்கை,
யாழ்ப்பாணம்.

அதுவரை ஆசிரியராக இருந்து விதைத்த விதையின் பயனாக அது நிகழ்ந்தது.

“எக் கருத்து காலத்திலே முற்றிட்டதோ, அது அதிகப்படைப் பலத்திலும் பார்க்க சக்தி வாய்ந்தது”, என்று கலைஞர் விக்டர் ஹியூகோ கூறுவது கவனிக்கத்தக்கது, 30 இல் ஆரம்பமான சக்தி பதினேழு வருடங்களில் முற்றிப்பழுத்தது.

புரட்சிகரக் கொள்கைகளைக் கொண்ட வர்களுக்கு மாணவர் உலகத்தில் மிக மதிப்பு. இருந்தாலும், அதிகாரிகள் மத்தியில் சிக்க வாகத்தான் முடியும். அதிகாரிகளும் ஆசிரியர் ஹன்டியும் ஒரே முகமாக எல்லாத் துறைகளிலும் பார்க்கமுடியாமையால் சில ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் ஆசிரியர் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியைவிட்டு விலக்நேரிட்டது. எனினும் நாட்டுக்கு அவர் செய்த முக்கிய தொண்டுக்கு யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியே மையமாக விருந்தது. அக் கல்லூரிக்குக் குன்றுத் திறப்பை அளிப்பதாகும். யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின் இழப்பு கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரியின் பேரூக அமைந்தது.

ஏ. எஸ். கணக்ரத்தினம்

டால்ஸ்டாஸை நினைக்கும்போது ரஸ்க்கினின் எண்ணம் வருகிறது. நெப்போலியன் நினைக்கும்போது வெளினின் எண்ணம் வருகிறது: ஆனால் பேசுவை நினைக்கும்போது காந்தியின் எண்ணந்தான் வருகிறது. யேசுநாதரைப் போலவே வாழ்கிறார். அவர் பேசியதைப் போலவே பேசுகிறார். பூலோகத்திற் பரலோகம் ஏற்படுத்துவதற்காகவே அரும்பாடு படிகிறார். என்றால் ஒருநாள் தம் உயிரையே கொடுத்தாலும் கொடுப்பார்.

— வண. ஜே. ஜே. டோக

பேரின்பநாயகம்

கருணைசேர் முக்கண்ணும் கடிமணம் சேரும்
 அருநீர் மழைபொழி ஆனையைப் போற்றி
 அறிவும் பணிவும் அமையும் திரு ஹன்டி
 செறிவுடை வாழ்க்கையைச் சொல்.

புலமையின் புகவிடம் பொறுமையின் இருப்பிடம்
 அலகிலா அறிஞன் ஆயும் பேரின்ப
 நாயக! நாமென்றும் நின்னலம் பெறுவோம்
 கண்ணியம் கடமையும் கடைப்பிடித்து) அரசியல்
 பண்புடைத் துறையெனப் பயின்ற நாயக
 கொக்கூர்க் கல்லூரி பெற்றிடு தலைவ
 எக்கலையும் இங்கே ஒக்கவே வளர்த்தாய்
 மாணவர் குருமார் மதித்திட நடந்தாய்
 புணது வெனவே செய்தாய் கடமை
 அண்புடை மனமது அணியாய்ப் பெற்றூய்
 மன்பதை புகழும் மகாத்மா உனதுகுரு
 நேர்மை நினது நிகரிலா ஆயுதம்
 ஆர்வமாய்க் கடமையை எளிதாய்ப் பின்பற்றி
 வேரொடு குறைகளை மடக்கிட முயன்றூய்
 புதுமை முறைகள் புரியாத மூடரும்
 கதுமென நின்குணம் அறிந்திடு பலகும்
 தூற்றவும் முறுவல் தவழ் நின்றூய்
 போற்றவும் அடக்கம் பேர வாழ்ந்தாய்
 பலரைப் பிணிக்கும் பேச்சாளன் என்றுநீ
 பலரும் புகழும் கருத்தாளன் நீயே
 என்னநீ கதைக்கினும் புதுமை சேரும்
 அன்னதோர் அறிஞன் என்றே போற்றுவும்
 எல்லோரும் ஏங்க எங்கு சென்றூய?
 கல்வியும் இழந்தது கரையிலா அறிஞனை
 அரசியல் இழந்தது சிந்தனைச் சிற்பியை
 நாங்களும் இழந்தோம் நட்பின் செம்மலை.

திருமதி அமிர்தாம்பிகை சதாசிவம்

இறை அடிசேர்ந்த அதிபர் பேரின்பநாயகம்

மாண்பு மிக்க மானிப்பாயில்
உதித்தார் எம் அதிபர்
சீலம் போற்றும் உத்தமராக
வாழ்ந்தார் எம் அதியர்.

பல்கலை பயின்ற வித்தகராக
திகழ்ந்தார் எம் அதிபர்
நல்லவர் போற்றும் நாயகமாக
நடந்தார் எம் அதிபர்.

கடல் கடந்து கல்விக்குப் பணி
புரிந்தார் எம் அதிபர்
காந்தீயத்தைக் கொள்கை யாக்க
மகிழ்ந்தார் எம் அதிபர்.

பேரின்பத்தைப் பெறுவதற்காக
பிரிந்தார் எம்மை விட்டு
பாரினில் அவர்புகழ் பல்லாண்டு
காலம் வாழிய வாழியவே!!

ந. ரேணுகா
10 H (O/L.)

இலங்கையின் சனத்தொகைப் பிரச்சனை

பல்வேறுபட்ட பொருளாதாரப் பிரச்சனைகளுக்கு மத்தியில் தத்தளித்துக் கொண் டிருக்கும் எமது தாய்நாடாகிய இலங்கையில் அவையாவற்றினையும் குறைக்க, அல்லது தீர்க்க, பொருளாதார மாணவர்களாகிய நாம் மிகவும் முக்கிய பங்குடன் செயலாற்ற வேண்டியது இன்றியமையாததாகும்.

இவ்வாறு தீர்க்கப்பட வேண்டிய பிரச்சனைகளுள் சனத்தொகைப் பிரச்சனையும் ஒன்றாகும். இப்பிரச்சனையை நோக்கும்போது இலங்கையில் 1946ம் ஆண்டிற்கு முன்னர் உயர்ந்த பிறப்பு வீதமும், உயர்ந்த இறப்பு வீதமும் காணப்பட்டது. ஆனால் 1946-ம் ஆண்டிற்குப் பின்னர், இறப்பு வீதத்தில் ஏற்பட்ட சடுதியான வீழ்ச்சியினால் சனத்தொகைப் பெருக்கம் ஏற்பட்டுச் சனத்தொகைப் பிரச்சனை ஏற்பட்டது எனலாம்.

பொருளாதார விருத்தியில் ஓர் அம்சமாகக் காணப்படும் சனத்தொகை வளர்ச்சி யும், பொருளாதார அபிவிருத்தியும் நெருங்கிய தொடர்புடையதொன்றாகும். எனவே தான் ஒவ்வொரு நாட்டிலும் குடித்தொகை

பற்றிய கணிப்பீடு மிகவும் அவதானமாகக் கணிக்கப்படுகிறது. இலங்கையில் முதன்முதலாக 1871ம் ஆண்டில் சனத்தொகைக் கணிப்பு நடைபெற்றது. இதன்படி 1871 முதல் 1977 வரை உள்ள சனத்தொகை பின்வருமாறு:-

1871 — 2·4	மில்லியன்
1901 — 3·4	மில்லியன்
1931 — 5·6	..
1953 — 8·1	..
1971 — 12·7	..
1974 — 13·5	..
1977 — 14·2	..

ஆகும். இலங்கையைப் பொறுத்த வரையில் 1871ம் ஆண்டு 2·4 மில்லியனைக் கீருந்த சனத்தொகை 1977ம் ஆண்டாலில் 14·2 மில்லியனைக் கீருந்துள்ளது. இவ்வாறு அதிகரிப்பதற்கு நாம் இரண்டு காரணங்களைக் கூறலாம். அவையாவன,

இயற்கைப் பெருக்கம், நகர்வுப் பெருக்கம், இயற்கைப்பெருக்கம் என்னும்போது இறப்பிலும் கூடிய பிறப்பாகும். நகர்வுப் பெருக்கம் எனும்போது குடி அகல்விலும் பார்க்கக் கூடிய குடி வரவாகும். 1948ம் ஆண்டிற்கு முன்னர் இயற்கைப் பெருக்கம் குறைவாகவும், நகர்வுப் பெருக்கம் கூடுதலாகவும் இருந்தது. ஆனால் 1948ஆண்டு பின்னர் இது பெருமளவு தடைசெய்யப்பட்டதனைப் பின்வரும் புள்ளி விபரம் முழுமாட்டலாம்.

	இயற்கைப் பெருக்கம்	நகர்வுப் பெருக்கம்
ஈண்டு	பெருக்கம்	பெருக்கம்
1871 — 1881	33.3%	66.7%
1901 — 1911	65.9%	34.1%
1931 — 1946	94.9%	5.1%

இதற்குக் காரணம் 1939ல் இந்தியாவில் இருந்து மக்கள் இடம்பெயர்வது தவிர்க்கப் பட்டமையும், நாட்டில் 1948ல் புதிதாக நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டதிட்டங்களும் ஆகும்.

1871ம் ஆண்டிற்கும் 1946ஆண்டுப்படியில் இலங்கையின் சராசரி வருடாந்த அதிகரிப்பு 1.4% மாக இருந்தது. ஆனால் 1946ஆண்டு பின்னர் 2.8% என இரு மடங்காக அதிகரித்தது. ஆனால் அண்ணைக் காலத்தில் புதிதாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டத்தினாலும், உயர்ந்தவாழ்க்கைத் தரம், உயர்கல்வி எண்வற்றினை நாடி கல்வியறிவுள்ளவர்களின் வெளி யேற்றத்தினாலும் அதிகரிப்பு வீதம் குறைவடைந்துள்ளது எனலாம். சூறப்பாக 1970ல் 2.2% ஆக இருந்த அதிகரிப்பு வீதம் 1977ல் 1.6% மாகக் குறைவடைந்துள்ளது எனலாம்.

இவ்வாறு ஒரு நாட்டின் சனத்தொகை அதிகரித்துச் செல்லுமாயின் இவ் அதிகரிப்பு மேலும் பல பிரச்சனைகளைத் தோற்றுவிக் கூம் என்பது ஒரு மறுக்கமுடியாத விடயமாகும். முதலாவதாக சனத்தொகை அதிகரிப்பினால் வரையறைக்கு உட்பட்ட நிலம் துண்டாடப்படுகின்றது. இதனால் பொருளாதார விருத்தி மிகவும் பாதிப்படையலாம். ஏற்கனவே தலா ஒருவருக்கு இருக்கவேண்டிய நிலத்திலும் பார்க்கக் குறைவாகவே இருக்கின்றது. மேலும் சனத்தொகை அதிகரிக்கும் நிலையில் நிலம் மேலும் மேலும் துண்டாடப்படும்.

சனத்தொகை அதிகரிப்பினால் உணவுப் பிரச்சனை, வைத்திய சேவை, பாதுகாப்பு, சுகாதாரம் போன்றன அதிக அளவில் ஏற்படுமாகையால் இதுவும் பொருளாதார அபிவிருத்திக்குத் தடையாக அமைகின்றது. மேலும் வருமானம் மாறுத நிலையில் சனத்தொகை பெரும்போது வாழ்க்கைச் செலவு அதிகரித்துச் செல்லச் சேமிப்புக் குறைவடைந்து நாட்டின் முதலீடு பாதிப்படையும்போது வேலையில்லாப் பிரச்சனை, பருவகால வேலையின்மை, தலா வருமானப் பற்றுக்குறை, வாழ்க்கைத் தர வீழ்ச்சி என்பன ஏற்பட்டு நாட்டின் பொருளாதார அபிவிருத்தியே பாதிப்படையும். எனவே தான் வளர்முக நாடுகளைப் பொறுத்த வரையில் சனத்தொகை அதிகரிப்பானது தடுத்து நிறுத்தப்பட வேண்டியதொன்றாகக் கருதப்படுகின்றது. இதற்காக எமது அண்ணைக்கால அரசாங்கம் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுப் பிரசாரம், அறுவைச் சிகிச்சை, ஆலோசனை வழங்கல் என்ற பல வேறு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு சனத்தொகைப் பிரச்சனையைக் கட்டுப்படுத்தப் பல முயற்சிகள் எடுத்து வருகின்றது.

க. சுமதி

12 D (வர்த்தகம்)

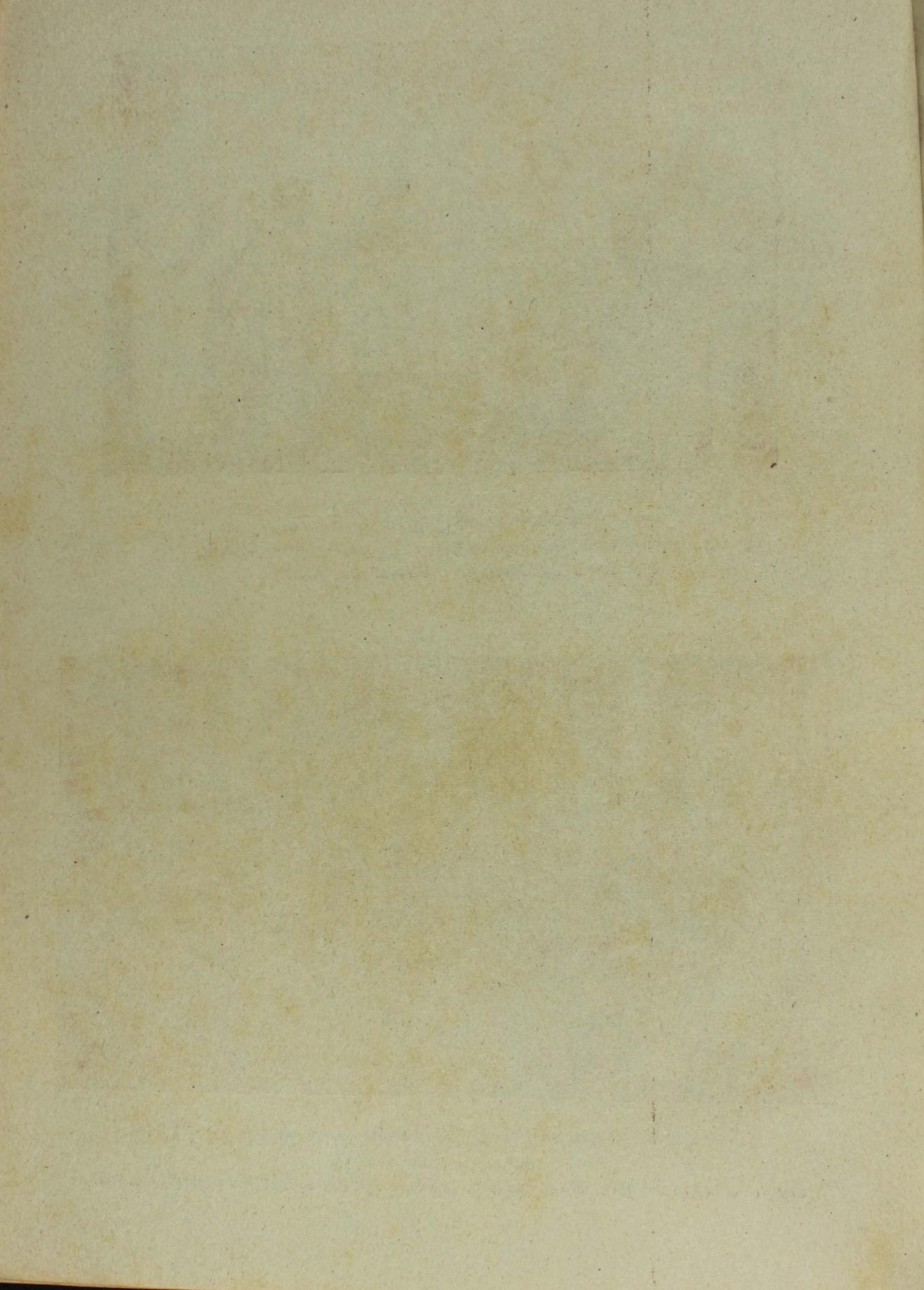
பரிசளிப்பு விழா 19 - 3 - 77

திரு. S துரைசிங்கம், கல்லூரி அதிபர், திருமதி L துரைசிங்கம்,
திருமதி சதாசிவம் வரவேற்புரை: செல்வி மீன்லோசனி

உயர்தர மாணவர் மன்ற இராப்போசன விருந்து - 1978

மன்றத் தலைவர் உரை,
பிரதம விருந்தினர் திரு. வி. கந்தசாமி, அதிபர், ஆசிரிய பயிற்சிக் கல்லூரி, பலாவி.

சுதந்திர வர்த்தக வலயம்

இன்று உலகில் 30க்கு மேற்பட்ட நாடுகள் சுதந்திரவர்த்தகவலயத்தை அமைத்திருக்கின்றன. குறிப்பாக இந்தியா, தாய்வாந்து, சிங்கப்பூர், கொங்கோங் ஆகிய நாடுகளைச் சூறிக்கொள்ளலாம். இவற்றில் கொங்கோங் நாட்டில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் சுதந்திரவர்த்தகவலயமே மிகச் சிறப்புற்று விளங்குகிறது. அதற்குக் காரணம் என்னவெனில் அங்குள்ள பெரும் தொகைத் தொழிலாளரும், சிறப்பான போக்குவரத்து வசதியும், அத்துடன் குறிக்கப்பட்ட வர்த்தகவலயத்திற்கு வேண்டிய மூலப்பொருட்கள் அயல்நாடுகளில் இருந்து பெற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாக இருப்பதுமே.

சுதந்திரவர்த்தகவலயம் என்னும்போது வெளிநாட்டு முதலீட்டாளர்கள் வரிக்கட்டுப்பாடோ அந்நியச் செலாவணிக் கட்டுப்பாடோ இல்லாமல் உள்நாட்டில் முதலீடு செய்யமுடியுமென ஒரு நாட்டு அரசாங்கம் கூறி அதற்காக ஒரு இடத்தை ஒதுக்கிக் கொடுப்பதைக் குறிக்கும். இங்கு வெளி நாட்டு முதலீட்டாளர்கள் யாவரும் தமது இலாப நோக்குடன் தொழிலை ஆரம்பிக்க முன்வருவார். இவர்களினால் உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருட்கள் வெளிநாட்டிற்கு மட்டுமே தீர்வையின்றி ஏற்றுமதி செய்யமுடியும் உள்நாட்டில் இப்பொருட்களை விற்பனை செய்வதற்கு அனுமதி வழங்குதலோ, அனுமதி வழங்காது விடுதலோ அரசாங்கத்தின் கொள்கையைப் பொறுத்ததாகும். விஷேடதீர்மானத்தின்மூலம் உள்நாட்டில் விநியோகிக்க உத்தேசித்துக் கொண்டால், சுதந்திரவர்த்தகவலய முதலீட்டாளர்மீது எமது அரசாங்கம் ஒரு குறிப்பிட்ட வீத வரியை அறவிடும்.

இந்நாட்டில் 15 இலட்சம் இலைஞர்களும் யுவதிகளும் வேலையின்றி வாழ்க்கை நடாத்தமுடியாது இருக்கிறார்கள். இலைஞர் வேலையில்லாது இருந்தால் அரசில் அமைதியின்மை காணப்படும் என்பதை

முன்கூட்டி அறிந்த இலங்கை நடைமுறை அரசாங்கம் கட்டுநாயக்கா பிரதேசத்தைச் சுதந்திரவர்த்தக வலயமாகப் பிரகடனப்படுத்தியுள்ளது. இம்முயற்சியைச் செயற்படுத்துவதற்காகப் பாரிய பொருளாதார ஆணைக்குமு (சுதந்திரவர்த்தகவலய) சட்டமூலம் 1978ம் ஆண்டு தேசிய அரசுப் பேரவையில் தயாரிக்கப்பட்ட மசோதாவுக்குச் சார்பாக 130 பேர் வாக்களித்து இத்தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. மேலும் அரசுகூறியதர்வது சுதந்திரவர்த்தகவலயம் கட்டுநாயக்காவில் எதிர்பார்த்த பலன் கிட்டியதெனக் கண்டால் வடமாகாணத்திலும் திருகோணமலைத் துறைமுகத்தை அண்டியுள்ள பகுதியையும் சுதந்திரவர்த்தகவலயமாக்கலாம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சுதந்திரவலயம் பற்றி பொருளியல் அறிஞர்கள் பலர் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார்கள். அவற்றில் சிறப்புமிக்க தும் கவனத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளக் கூடியதுமான பி. ஜி. வான் (B. G. Ban) என்பவரின் கட்டுரை குறிப்பிடத்தக்கது. இவர் சுதந்திரவர்த்தகவலயத்தில் முதலீடு செய்ய விரும்புவோர் நோக்கத்தையும், என்னக்கருத்தையும் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்.

- அ) அரசியல் நிலை அல்லது இல்திரம்.
- ஆ) போக்குவரத்து வசதி இதனைத் தொடர்ந்து ஏனையவசதிகள்.
- இ) போதிய தொழிலாளர் வசதி.
- ஈ) அரசாங்க உத்தரவாதம்.

இவற்றை எதிர் நோக்குவார்கள், சில வேலையில் அரசும் முதலீட்டாளரும் முரண்பட நேரிடலாம்.

சுதந்திரவர்த்தகவலய முதலீட்டாளருக்கு எமது அரசாங்கம் விதித்திருக்கும் கட்டுப்பாடு யாதெனில் உற்பத்திக்குத் தேவையான தொழிலாளர் இலங்கை மக்களிடமிருந்தே அமர்த்தப்பட வேண்டும்

என்பதேயாகும். அதிகரித்துவரும் சனத் தொகையால் ஏற்பட்ட பொருளாதாரத் தாக்கமானது வேலையில்லாப் பிரச்சனை, தலாவருமானக் குறைவு போன்றவற்றை நிவர்த்திசெய்ய ஒரு சிறந்த முயற்சி சுதந் திரவர்த்தக் வலயமோயாகும். இவ்வலயமானது 1² இலட்சம் பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கும் என இலங்கை அரசாங்கம் எதிர்பார்க்கின்றது. இதன் காரணமாக இவ்வளவு காலமும் இலங்கை அரசாங்கத் தைப் பயமுறுத்திவந்த வேலையில்லாப் பிரச்சனை என்னும் தொல்லை நீங்கிவிடுமெனக் கருதுகிறது. அத்தோடு இது மறுபுறத்தில் மக்களின் வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்தும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

தற்போது கட்டுநாயக்காப்பகுதியைச் சுதந்திர வர்த்தகவலயமாகப் பிரகடனப்

படுத்தியபோதும் சிலர் இவ்வலயமானது முதலாளித்துவச் சுரண்டலுக்கு வழிவகுக்கு மெனக்கருதுகிறார்கள். எனினும் இதனால் இலங்கையர்ன்று பெருநன்மையை அடைய மென எதிர்பார்க்கிறது. கட்டுநாயக்காப் பகுதி ஒரு அபிவிருத்தி அடைந்த இடமாகுவதோடு, போக்குவரத்து வசதியும் விரிவடையும். இதனால் அந்நிய நாட்டாரின் வருகையும் அதிகரிக்க அந்நியச் செலாவணி யும் அதிகரிக்கும். மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்புக் கிடைப்பதோடு, தொழில்நுட்ப அறிவுப் பரிமாற்றமும், நிர்வாகத்திறன் பரிமாற்றமும் இலங்கை மக்களிடம் படிப்படியாக அதிகரிக்கலாம். இவர்களின் முதலீட்டிற்கு ஒதுக்கப்பட்ட பகுதியில் இருந்து வாடகை வருமானம் பெருந்தொகையாகக் கிடைக்கும் எனவும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

சி. பாலேந்திரன்,
வர்த்தகப் பிரிவு 12 E

இளம் பெண்ணினமும் இன்றைய சமுதாயமும்

பெண்ணினம் இல்லாவிட்டால், உலகமே இயங்காது. பெண்களின் ஒழுக்கத் தைப் பொறுத்தே வீட்டின், கிராமத்தின், நாட்டின் சொல்லப்போனால் உலகத்தின் நல் ஒழுக்கமே தங்கியுள்ளது. பெண்ணினம் ஒழுங்காக இருந்தால் உலகம் நன்றாக இருக்கும்; கெட்டால் உலகம் அழியும். “‘ஆவதும் பெண்ணுலே அழிவதும் பெண்ணுலே’ என்ற இவ் ஆண்றேர் வாக்கில் இருந்துமே திடமாக அறிய முடிகின்றது. ஆகவே ஒவ்வொரு பெண்ணும் தன்னுடைய தன்மானத்திற்காவது ஒழுங்காக வாழுவேண்டாமா?

அக்காலம் தொட்டு இக்காலம் வரை பெண்ணினத்துடன் ஒட்டியிடப்பட்ட ஒன்றிப்போன கிடமைகள் பண்புகள் பல. அச்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்பு இவை நான்கும் உடைய பெண்ணை நல்லவள் என்ற கூறிவிடலாம் அல்லவா? இவை நான்குமே

நம்மைத் தீயவழியில் செல்லவிடாது. ஆனால் இவை நான்கும் உடையவளைக் காண்பதே அரிதாகி வருகின்றது.

ஒரு பெண்ணுவள் பருவ வயது தொடக்கம் இறக்கும் வரை எதிர் நோக்க வேண்டிய பிரச்சினைகள் பலமுக்கியமாக இன்றைய சமுகத்தில் முக்கியபங்கு வகிப்போர் இனம் வர்க்கத்தினர். ‘குடு குடு’ கிழவர் முதல் சிறுவர் வரை இவர்களைப் பற்றித்தான் கதை. முதலில் பெண்களின் ஆட்ட அணிகள்; அன்று பாரம் பரியமாகப் போற்றிவந்த கலாச்சாரம் இன்று சின்னுபின்னப்படுகிறது. நவீன நாகரிகத்தால் கவரப்பட்ட நம் தமிழ் மங்கையில் ஒரு சாரர், தம்முடைய பண்பாட்டையும் கலாச்சாரத்தையும் போற்றுவதே கிடையாது. இந்த இருபதாம் நூற்றுண்டில் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் வித்தியாசம்

கண்டுபிடிப்பதே இயலவில்லை. இதைவிட இங்காலத்துப் பெண்கள் கண்ணகி மதுரை மாநகரை அழிக்கச் சென்ற கோலம் போலவில்வா விதிவும் வருகின்றார்கள். இது வும் மங்கையரின் நவீன நாகரிக செயலில் ஒன்றாகும். இது நமது பண்பாட்டின் செயலா? தலைவரிர் கோலம் மங்களாகர மானதா? நமது இதிகாசங்களில் தலைவரிர் கோலம் ஓர் அமங்கலக் காட்சியாகச் சித் திரிக்கப்பட்டுள்ளது. இராவணனால் சிறையில் வைக்கப்பட்டிருந்த சிதை, கணவனை இழந்த கண்ணகி, பாஞ்சாலி, காரிருளில் கணவனால் கைவிடப்பட்ட தமயந்தி இவர்களின் தலைவரிர் கோலம் நமக்கு எதை உணர்த்துகின்றது? அவர்களின் அவல நிலையை அல்லவா?

இளம் பகுவத்தில் பால் உணர்வைத் தாண்டும் பல சரப்பிகள் பலவகை நொதியங்களைச் சுரக்கின்றன. அவற்றில் ஒன்று முகத்தில் இருக்கின்றது. அந்நொதியத்தை வெளியே விடாமல் நம் முகத்திற்குப் பல ஒப்பனைப் பொருட்கள் பாவிப்பதால் அவை வெளியேற முடியாமல் பருக்கள் மூலம் தாக்கத்தைக் காட்டுகின்றன. இதை அறிந்தோ அறியாமலோ “கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோம்” என்று இருப்பது நல்லதா?

சில பெண்கள் கோயில், திருமணம் போன்றவற்றிற்கு ஆறு மூடிப் பட்டுக்கேலை உடுத்துப் பெண்டுருவத்தில் செல்வார்கள். வேறு இடங்களில் இவர்களைப் பார்த்தால் ஆங்கிலேயர் தோற்றுப்போனார்களோ என்ற எண்ணம் தோன்றும். பட்டுக்கேலை அணிவதைவிட யினி அழகா? கூந்தலைப் பின்னியோ அல்லது வாரிக் கொண்டையாக முடிந்தோ பூச்சுகுவதைவிடத் தலைவரிர் கோலமாகத் திரிவது அழகா? இந்நிலையில் மானங்கள் என்றால் என்ன? பண்பாடு என்றால் என்ன? கற்பு என்றால் என்ன? இவை எங்கு கிடைக்குமென்ற முடநம்பிக்கை வளர்ந்து கொண்டே இருந்தால் நம் சமுதாயத்தின் கதி என்னவாவது? வேலியே பயிரை மேய்வது போலவில்வா தோன்றுகின்றது?

பேசுதல் இது மங்கையர் கவனிக்க வேண்டியதில் ஒன்று. நரம்பில்லா நாக்கால் எதையும் வரம்பில்லாமல் பேசும் சக்தி வாய்ந்தவர்கள் நம் பெண்களில் பலர். மற்றவர்களின் மனதைக் கிளரிவிட்டு வேடுக்கை பார்ப்பவர்கள். அவர்கள் எவ்விதம் பாதிக்கப்படுகின்றார்கள் என்பதைச் சிறிதும் சிந்தித்துப் பார்ப்பதில்லை. பெண்களாகிய நாம் பேசுவதைக்கொண்டே சில பெரியார்கள் நம்மை எடைபோட்டுக் கொள்வார்கள். ஆகவேதான் “கல்லால் அடித்தாலும் சொல்லால் அடியாதே” என்று முன்னேர் கூறியுள்ளார்கள். நாம் பேசும் போது கவனமாகப் பேசக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அதுவும் கல்லூரியில் பயிலும் மாணவிகளிதான் அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். நம்மை நாமே திருத்திக்கொள்ள முயற்சிக்கவேண்டும்.

கொடுரோ வெய்யிலில் செங்கின்ரேம் எனவைத்துக்கொள்வோம். தாகம் மேலிடுகின்றது. ஒரு அசத்த நீர் நிறைந்த குட்டை ஒன்று தென்படுகின்றது. அந்தீரைக் குடியாமல் சிறிது தூரம் சென்றுக் கொள்கிடைக்கலாமல்லவா? இதுபோன்றுதான் வாலிபப் பருவமும். உணர்வுகளின்படியே சென்று பதில்தேட முயல்வோமானால் நாம் அனுபவிக்க வேண்டியன் அளப்பரிய துன்பங்கள். இவ்வளர்வுகளை மனக்கட்டுப்பாடுபோன்றவற்றால் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். மனதில் எழும் கேள்விகளுக்கு அதிவிரைவில் பதிலளித்தேட முயல்வதால்தான் இக்காலப் பெண்கள் வாடிய மலர்களாகக் காட்சி அளிக்கின்றார்கள்.

ஆகவே எமக்கென்று ஒரு நல்வாழ்வை அமைத்துத் தர நமது பெற்றேர்கள் இல்லையா? மனம்போன்போக்கில் போகாதீர்கள். உங்களுடன் துணியாக மதி என்னும் ஊன்றுகோலை எடுத்துச் செல்லுங்கள். நாம் எந்த நிறக் கண்ணுடையைப் போட்டுக்கொண்டு பார்க்கின்றபோதும் எல்லாப் பொருளும் அந்திறமாகவே தெரியும். அதுபோல்தான் வாழ்க்கையும் பார்வையும் ஒன்றே, பொருளும் ஒன்றே. நாம் பார்க்கும் முறைதான்

வேறு. வாழ்க்கை வாழ்வதற்கே, மற்றவர் களைப்போல் வாழவேண்டும் என்று என்னுடைர்கள். சிந்தித்துத் துணிவடன் கருமாற் ருங்கள் மதியை விதி வெல்லாம். அது ஷதி செய்த சதி. இதற்காக யாரும் குறை கூறினால் மனம் தளராதிர்கள். ஊர், உலகம் போன்றவற்றின் பழிச்சொல்லுகிளும் அடுசிக் கொள்ள கடனை மாற்றுதிர்கள். அவர்களின் பழிச்சொல் நம்முடைய நன்மைக்கல்வை என்பதை நினைவில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள்.

இல்லறம் என்பது இனிமையான சொல்.
இல்லறம் நல்லறமாக இருக்கவேண்டுமர்யின்

என் வகுப்பு நண்பிகள்

பத்தில் பயிலும் என் வகுப்பில்
மாணவ நண்பர் தொகுப்பதனில்
கருத்தினி லோர்குறை காண வொன்றை
விருப்பினர் வனிதையர் ஐயிருவர்

நடனம் ஆடவும் ஆட்களுண்டு;
நயந்து ரசிக்கவும் ஆட்களுண்டு;
சித்திரம் தீட்டவும் ஆட்களுண்டு;
இசைந்து நடிக்கவும் ஆட்களுண்டு;
நாட்டியம் ஆடுவாள் அவள் சொற்றாபா
நல்லிசை பாடுவாள் சித்திரா
பாட்டியல் பறியும் வத்சலாவும்
பலகதை பேசிடும் சாமினியும்

தொட்டாற் சிவக்கும் ராஜேங்கம்
சட்டாம் பிள்ளையாம் லலித்தினியும்
மட்டில் கேவிக் கதை கொண்டே
மனதை ஈத்திடும் நளாயினியும்

படிப்பில் உயர் நற்பத்தினியும்
படைக்கும் கவிதை குல சேகரியும்
நடிப்பிற் சிறந்த மஞ்சளாவும்
நாளும் மகிழும் நண்பிகளே.

ஓ. இராஜேஸ்வரி
10 A

இல்லாங் நல்லாளாக இருக்கவேண்டும்
ஆகவே முன்சொன்ன பண்பாடுகளை
கடைப்பிடித்தல் வேண்டும். உள்ளமையான
பெண் மலர் போன்ற இதயமுடையவள்.
தாய் என்னங்களை வளர்ப்பவள். அவன்
தான் இவ்வுலகிற்குத் தாய் என்மலை
என்னை மாணவத் தோழிகளே செயல்
படுகின்றன.

வாழ்க பெண் சமுதாயம்.

K. வாசகி
11D (A/L)

சமையல் சாப்பாடு

அன்று ஒரு நாள்
எங்கள் வீட்டில்
பெரும் சமையல் சாப்பாடு
கத்திரிக்காய் பொரியல்
வாழைக்காய் கூட்டு
அப்பளம் வடாகம்
பாயாசம் வடை இத்தியாதி
வயிறு புடைக்க உண்டு
யாவரும் மல்லாந்து படுத்திருந்தோம்.
எனக்கு வயிற்றுள் ஏதோ
கடபுடாச் சத்தம்
எனக்கு மட்டுமா?
தம்பி, தங்கை, அண்ணு, அண்ணி
எல்லோரும் வயிற்றைப் பிடித்தனர்
ஒருமித்து யாவரும் ஓரிடம்
சென்றோம்.
என்ன நடந்தது? ஏது நடந்தது
ஆராய்ச்சி முடிபு
அறிக்கை வரவில்லை - ஆனால்
அடுக்களை ஆராய்ச்சியில்
சமையற்காரி வெற்றி பெற்றுள்
மேசை உப்பு பேதி உப்பாய்
மாறி இருந்ததாம்.

பு. பாலகுமார்
10 E

திருக்குறிபில் எமது தெயாலை

ம. ஜேயரால்தேவன்
க. போதி [உயர்தரம்]

புகழேந்தியார் தரும் பெண்

இன்றைய சமுதாயத்திலும் சரி, பஸ் டைய மக்கள் வாழ்க்கையிலும் சரி, ஒரு பெண் பிறப்பினாலும், வளர்ப்பினாலும் மட்டும் முக்கியம் பெறவில்லை. அவள் ஒரு பூட்டுவணக்க கரம் பிடிப்பதற்கு ஏற்ற தோற் றத்தினையும் வழுவையும் பருவத்தையும் அடைகின்றபோது உலகில் காலடி வைக்கின்றார்கள். அல்லது உலகோர் வைந்திருக்க கொண்டுவரப்படுகின்றார்கள். கற்புடைய பெண்கள் என்று பொற்றப்படுகின்ற காப்பியத் தலைவரிகள் கூட இதற்கு விதிவிலக்காக அமையவில்லை. அதே வகையில் நளவெண்பாகி காப்பியத் தலைவரிகாக தமயந்தியும் பருவமெய்தித் தலைவரை அடையும் நைக்கையை புகழேந்தியாரால் அறிமுகப்படுத்தப்படுகின்றார்கள். நளவின் இன்மொழி கேட்டு, நீதி கேட்டு, அறம் கேட்டு, மகிழ்ந்த அன்பை பறவை நளனுக்குக் கைமாருகத் தமயந்தியை அளிக்க முன்வருகின்றது. நளவைப் பிரிந்து, அன்னம் தமயந்தியை அடைகின்றது. அங்கே தமயந்தியின் தோழியாக அன்னம் மாறுகின்றது. திரு நிறைந்த நளவின் தோற்றுத்தை வர்ணிக்கின்றது. இன்மொழி, நீதி நெறி முதலிய நளவின் நற்பண்புகளைத் தமயந்தியிடம் கூறுகின்றது. இம்மொழியினால் ஊழிலை தொடர, முகம்களிக்க, உள்ளம் வியர்க்க மெய்ப்பாடுற்ற உள்ளத்தைப் பறிகொடுத்தாள் நளன்மீது தமயந்தி. இவ்வாரூபத்தான் புகழேந்தியார் தமயந்தியை அறிமுகப்படுத்துகின்றார்.

பருவப் பூரிப்புடன் விளங்கும் பெண்ணைவள், பெற்றேர்கள், உறவினர்கள் அவளது வாழ்வை நிரணயிக்க முன்னரே தனது வாழ்வைப்பற்றி ஒரு பூரண அமைப்பினை அல்லது இலட்சியத்தை அமைத்துக்கொள்கின்றார்கள். இவ்வகைமெய்ப்பின் ஒழுங்கில் அவளது உடல், உயிர், உணர்வு, உணர்ச்சி ஆகியன தொழிற்படுகின்றன. இச்சிந்தனையினால் தூண்டப்படும் பெண் தன் இலட்சியக் காதலை நேரில் கண்டோ, கானு

மலோ பிறர் வாயினால் கேட்டோ, கேளாமலோ, விணவயத்தாலோ. தன்னை ஒருவனிடம் ஒப்படைக்கின்றார்கள். உதாரணமாக திரெளபதி ஜவரை மண்ந்தும் தனது இலட்சியக்காதலனான கர்ணனைப்பற்றிய நினைவை மறவாது இருக்கின்றார்கள் என்று அறிகின்றோம். தமயந்தி அன்னத்தின் மொழிகேட்டு நளனிடம் தன்னை ஒப்படைக்கின்றார்கள். ஆனால் தேவர்கள் தமயந்தியிடம் தம்மும் மணக்கும்படி நளனைத் தூதனுப்புகின்றார்கள். சொன்னசொல் தவறுத நளனும் கானுமலே காதல்கொண்ட தமயந்தியிடம் தூதனுக்கை கெல்கின்றார்கள். அங்கே தேவர்கள் விருப்பினைத் தமயந்திடம் கூறுகின்றார்கள். இதயத்தில் நளனை இருத்திய தமயந்தி நளன் கூறியதைக்கேட்டு அயர்ந்தாள், உயிர்த்தாள். அணிவதனமெல்லாம் வியர்த்தாள். இந்நிலையைப் புலவர் கூறுமுத்தால் ஒரு பெண்ணைவள் அழகு, செல்வம், கல்வி, அந்தஸ்து என்பவற்றை மட்டும்கொண்டு தன் வாழ்வை அமைத்துக்கொள்ளாள் என்பது புலப்படுகின்றது; ஏனெனில் நளனைவிடக்கல்வி, அழகு, அந்தஸ்து என்பவற்றில் சிறந்த தேவர்கள் தன்னை அடைய முயன்கின்றபோதுகூடத் தமயந்தி வெறுத்துநிற்கும் நிலை பெண்களின் உள்ளப்பாக்கை எடுத்துக் காட்டுவதாக விளங்குகின்றது.

இத்தட்டன் தேவர்கள் நின்றுவிடவில்லை.

வீமன் திருநகரில் சுயம்வர மண்டபம். மண்ணை வேந்தர் பலர் தம் நிலை விளங்க வீற்றிருந்தனர் அதன் நடுவே போற்றிப் புகழும் விண்வெந்தர் நால்வர் தமயந்திபால் நினைவிழந்து நளனுருவில் காட்சி கொடுத்தார்கள். நளனும் தேவர்களுடன் தன்னியல்பு குன்றுமல் வீற்றிருந்தான். வீமன் தன் மரபு விளங்க வந்த பொற்பாவை தமயந்தி, கையில் மலர் மாலையுடன் உள்ளத்தில் நளனுடனும் தன் இலட்சியத்தை நினைநாட்ட வருகின்றார்கள். தோழி பார்வேந்

ஏ சிறப்பைக் கூறக்கேட்டும் கேளாதவெளாய் நள்ளை உள்ளம்தேடி கண்கள் தொடரச் சென்றால். நின்றால், தினைத்தான், சிந்தித்தான். கொண்டதனை விடாத பெண்ணின் சார்பில் விண்ணவர் வெட்கி மனம்களிக்க மன்னரசர் களிகூர தமயந்தி நள னுட்கு மனமாலை சூடினால். இஷ்செயல் பெண்கள் தம் வாழ்வைப்பற்றி அமைத் துக்கொண்ட சிறப்பினைக் காட்டுகின்றது. எனவே, ஒரு பெண் கற்பு அழகு, செங்கவம், கல்வி, அந்தஸ்து என்பவற்றில் தங்காமல் அவர்கள்து இலட்சியக் கருத்திலே தங்கி இருக்கின்ற தென்பதைக் காண்கின்றோம்.

காதலிருவர் ஏருத்தொருமித்து வாழும் வாழ்க்கை முறையினைச் சில செய்யுட்கள் மூலம் புலவர் படம்ஷிட்துக் காட்டுகின்றார். சருயிர்கள் ஒருயிராகி ஒருவர் உடலில் ஒருவர் ஒதுங்கி காதல் என்றும் ஆறு பாயப்புனலுடன் புனல் கலந்தாற்போல் ஒன்றி. பிரிக்க முடியாதவர்களாக இயற்கை யோடு கலந்து உறவாடவேண்டுமென நளன் தமயந்தி வாழ்க்கை முறையினை இலக்கிய வாசகர்களிற்கு எடுத்துக்காட்டுகின்றார் புகழேந்தியார். இத்தகைய வாழ்வு வாழ்ந்த நளனும் தமயந்தியும் எதிர் பாராத நிலைக்கு ஆளாகின்றார்கள். குதில் நாடு செல்வம் இழந்து கட்டிய மனையினையும் பெற்ற பின்னோகளையும் உடைமை களாகக் கொண்டு ‘நாம் போவோம் வா’ என்ற நளன் பின்னே செல்கின்றால் வீமன்திருமகள்.

நுதலைவாய் மைந்தரும் அனிச்சம் பூவினும் மென்மை உடைய தமயந்தியும் வெங்கானகத்தில் அடையநோரிடும் துன்பத்தை நளன் எண்ணினான். இதனால் தன் பின்னோகளுடன் தமயந்தியை வீமன் நகர் செல்லு மாறு பணித்தான். “கொற்றவனே பெற வாமோ கோக்காதலைக் குலமகனுக்கு”, என்ற வேண்டிய தமயந்தி ஏதிர்போலத் தன் மக்களை தந்தை நகருக்கு அனுப்பி

பழை ஒவ்வொருவர் உள்ளத்தையும் உருசிகுவதோடு, எனவன், மனைவி, இவர்களில் உயிர் உடம்பாரம் கணவன் பிரிந்தால் மனைவி கட்டைப்பினை என்ற குறிக்கோளையும் நிலைநாட்டுவதைக் காணகின்றோம்.

ஹழின் வயத்தால் ஓர் உள்ளத்தில் உருபிரிகும், ஈருடவில் ஓர் உயிருமாக அக வாழ்வின் இன்பத்தை நுகர்ந்த நளனும் தமயந்தியும் ஊழியன் வயத்தாலேயே ஈருடலுக்கு ஒராடையாகி, பாழ் மண்டபத்திலே நுளம்புகள் கிதம்பாட அயர்ந்து தூங்கினர். ஆனால் ஆண்மை பெண்மையைக் கண்டு அஞ்சித் தயிக்கின்றது. சிதி உந்தி நிற்கிறது. நளன் எழுத்தான், உடலையும், உயிரையும், உள்ளத்தையும் உடையை அரிவதன்மூலம் பிரித்தான், பிரிந்து சென்றான். சிதி தன் விளையாட்டை முடித்து விட்டது. காதலை அழைத்த தமயந்தி “சினாரவின் வெல்வாய் இடைப்பட்டு, நின்றான். கற்பின் குரல் அத்துடன் முடிவற வில்லை. “ஆவி மாழ்கிறேன் இன்று உன் திருமுகம் காண்கிலேன் தேர்வேந்தே”, என்று அலறும் ஒசை கேட்கின்றது. வில் வேடன் உயிர்ப்பிச்சை தொடுக்கின்றான். உயிர் கொடுத்தவன் தன் செயலால் உடல் சாம்பலானான் இத்துடன் தமயந்திக்குக் காலம் வழிவகுக்கின்றது. அந்தணன் துணையுடன் வீமன் நகர் செல்கின்றான்.

அங்கே மக்களையும், பெற்றேரயும், சுற்றுத்தாரயும் கண்டு அவர்களின் இனிய வார்த்தைகளில் உள்ளத்தை வழிப்படுத் தாமல் தலைப்பட்டுள்ள நங்கை தலைவன் தன்னிலே என்றால் தமயந்தி. “தெய்வத் தால் ஆகரதெனினும் முயற்சி தன் மெய் வருந்தக் கூலித்தும் என்ற வள்ளுவன் மொழியை நிலைநிறுத்திய தமயந்தி காதல் நெஞ்சையும் மனத்திட்பத்தையும், கற்பின் தின்மையையும் கற்றாண்களில் பொறித்து விட்டுச்சென்ற புகழேந்தியாரின் சிரிப் பொலியுடன் பெண்களின் இதயக்கற்பு உலகெங்கும் கேட்கின்றது.

நா. சுதாமதி,
11 C வர்த்தகப் பிரிவு.

கூட பிழித்துக்கொடு சிருபாலிக்கே வரும் கூட
 கூடுதலில், சிருபாலி வருப்பது
 ஒழுக்கம் உயிரினும் ஒழுப்பப்படும்
 ஒழுக்கமாவது ஒவ்வொருவரும் தத்தம்
 கடமையின்றும் திறம்பாமையாகும்.
 இதை விரிவாகச் சொன்னால் நறபழக்கவழக்
 கங்களையும் நறஞனங்களையும் கையாளு
 வதே ஒழுக்கமாகும். இதைப்பற்றி வெள்ளு
 வர்க்கடத்தன முப்பாலில் அழகாகக் கூறி
 யுள்ளார்ப்பாடு இடம்போடு கூடுதல்
 ஒழுக்கம் விழுப்பமாக தரவாகைமுக்கு
 முயினுமோம்பய்ப்படும் என்ற அக-
 காரணின் போகுளானது ஒழுக்கமானது
 மேன்மையைக் கொடுத்தலால் அது உயிரினும் சிறந்ததாகக் காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்பதாம். கருஷ்புக்குந் தித்திப்பும் பூங்கு மணமும், வைரத்திற்கு ஒளியும் எப்படியோ அப்படியே மக்கள் உயர்வுக்கும் ஒழுக்கம் இன்றியமையாததாகும் ஒழுக்கமாற்றவர்களின் வாழ்வு மனமில்லாப் பூங்கு மும்பீயில்லா வைரத்திற்கும் ஒப்பானது. மதுபானம் அருந்தி மங்கலகரமாக நீற விந்து குருனம் பேசுவதல்லவோ ஒழுக்கம்; ஒருவரிரக் கண்டவீட்டத்து புகழ்ந்தும் காணுதலீட்டத்து இச்சுவதுமல்ல ஒழுக்கம், பசுதோல் போர்த்திய புலிபோல் நடப்பதல்ல ஒழுக்கம். இலவியனைத்தும் வஞ்சகர், ஆண்மையற்றவர், பேடிகள் செய்யும் தீய வொழுக்கமாகும். வாய்மை, கன்ளாக்கம், இன்னுசெய்யாமை, புறங்கூருமை, பிறவில் விழையாக்கம், மதுபானமருந்தாக்கம் ஆகிய இவைகளே நல்லொழுக்கங்களாகும்.
 பரிந்தோம்பிக் காக்கவொழுக்கந் தெரிந்
 தோம்பிக் கேரினு மஃதேது¹ என்ற
 குறவில் மூலம் தாம் அறிவது ஒழுக்கத்தை
 புத்தகைடு கண்ணக்கப்படி காப்பாற்றுவது
 ஒழுக்கைடு விழுப்புவது

மதுபானம் வட்டுவரிக்கூல் கிழப்பூடு கூடு
 கூடுதலில் சிருபாலி வருப்பது காலங்கு கூடு
 எந்தானும் அழிவுபடாமற பாதுகாக்க
 வேண்டுமென்பதாகும். காரணமாக கூடு
 வைக்கலே
 அறநால்களெல்லாம் மக்களை ஒழுக்கத்
 தில் நிலைபெறச் செய்யும்பொருட்டே அரு
 ளிசெய்யப்பட்டன. இந்தநால்களைக் கற்றுத்
 தெளியுஞ் சிற்றுயிரிக்குற்ற துணையாயுள்ள
 ஒழுக்கத்தில் வேருண்றி நில்லாவிட்டால்
 அந்தநால்களாற் பெறக்கூடிய இலாபந்தா
 வென்னே. கற்றதை மறந்தாலும் மீண்டும்
 கற்றுக்கொள்ளலாம். ஆனால் ஒரு இந்த
 தகைவனே, அல்லது அரசனே ஒழுக்கநேரி
 யினின்ற வழுவினால் அவ்வினசிறப்பு
 அழிந்தபோகும். உப்பு தன் உப்புத்தன்
 மையை இழந்துவிட்டால் தன் உப்புத்தன்
 மையை அது எங்கே போய்ப்பெற முடியும்.
 வேலியே பயிரை மேயத்தொட்டங்கினுல்
 நிலைமை என்னுகும்? ஒரு இந்ததவரின்
 வாழ்வும், தாழ்வும், இன்பமும் துன்பமும்,
 வெற்றியும், தோல்வியும் அவரவர் ஒழுக்கத்தையே பொறுத்ததாகும். ஒழுக்கத்தின் பெருமையை நந்தன் சரித்திரத்திலிருந்து அறிவலாம்.

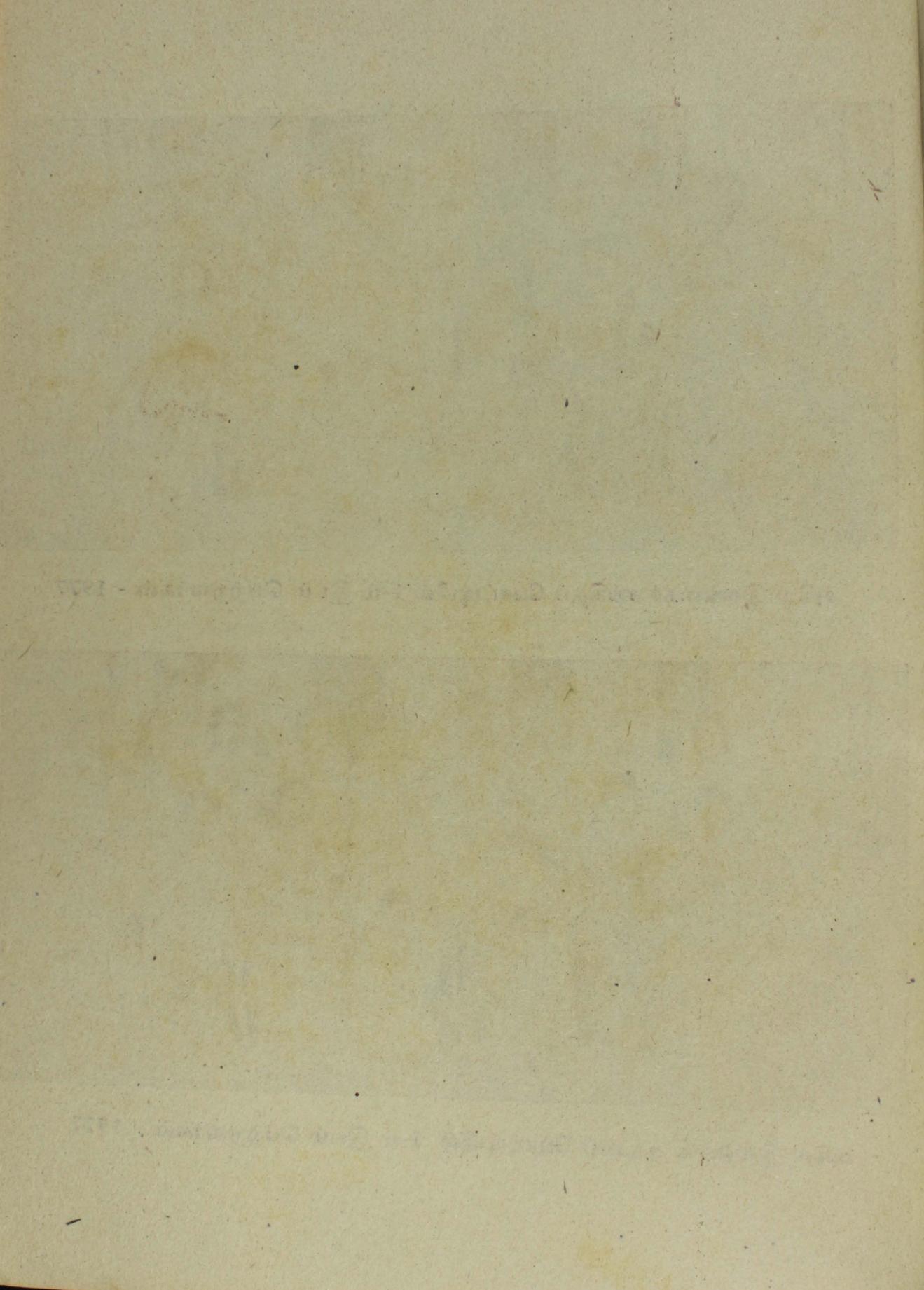
தற்போதைய உலகில் ஒழுக்கமின்மை மினுந்துவிட்டது. இதனால் பல நாடுகளின்டையே சண்டை, சச்சரவுகள் ஏற்படுகின்றன நம்நாடிடிலும் புத்தர் கூறிய பஞ்சீலங்கள் பஞ்சாகிப் பறந்துபோய் ஒழுக்கமின்மை நிறைந்துவிட்டது. நம் நாட்டிலே இவற்றால் பல வன்செயல்கள் கிடம் பெறுகின்றன. இதனால் தனியொருவனின் பொருளாதாரம் மாத்திரமன்றி, ஒரு நாட்டின் பொருளாதாரம் திரமே ஆட்டங்களாலாம். ஆகவே அரசாங்கமாவது ஒழுக்கமற்ற செயல்களைத் தடுத்து நாடு முன்னேற ஆவன் செய்யவேண்டும்போயின

அகில இலங்கைச் சங்கதெப் போட்டியில் 1-ம் இடம் பெற்றவர்கள் - 1977

அகில இலங்கை நடனப் போட்டியில் 1-ம் இடம் பெற்றவர்கள் - 1977

‘மங்கையராய்ப் பிறந்திட மாதவம் செய்திட வேண்டும்’

பெண்ணூய் பிறப்பதற்கு பெரும் மாதவம் செய்திருக்கவேண்டுமென அன்றையப் பெண்ணால் வாழ்ந்தோர் கூறினார்கள். ஆனால் இன்றையபெண் உலகில் பெண்ணையைப் பிறப்பதற்குப் பெரும் மாபாதகம் செய்து இருக்கவேண்டுமெனக் கூறுவர். ஆண்ணறிப் பெண்ணை பெண்ணின்றி ஆனாலே தனித்தியங்க முடியாது. “கண்ணவிடச் சிறந்த உறுப்பில்லை. கணவனைவிடச் சிறந்த உறவில்லை” என அன்றையப் பெண்கள் வாழ்ந்தார்கள். “அழகைவிடச் சிறந்த உறுப்பில்லை. காதலைவிடச் சிறந்த உறவில்லை” என இன்றையப் பெண்கள் கால மாறித் தலைமாறி நடங்கிறார்கள். அன்றையபெண்கள் கல்வியில் மேம்பாடடையாமலிருந்திருக்கலாம். ஆனால் அச்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்பு என்ற நாற்குணங்களில் தனித்தே சிறப்புற்று விளங்கிப் பத்தாவிற் கேற்ற பதிவிரதையாக வாழ்ந்து பெற்ற பின்னையையும், கொண்ட கணவனையும், ஈன்ற பெற்றுரையும் இமைகொட்டாது கண்காணித்து வாழ்ந்து அதன் சிறப்பு மேலீட்டால், கற்பு என்னும் கோட்டையில் புகுந்து பொற்பாவாக வாழ்ந்து எவ்வாலும் சாதிக்கமுடியாத அஸியசாதனைகளை உலகு அதிசயிக்கும் வகையில் செய்து காட்டி உலகில் மிகப்பெரிய சாப்தத்தையே நிறுவிவிட்டார்கள். கண்ணகி, சீதை, சாவித்திரி, தமயந்தி, திரெளபதி ஆகி யோரின் வாழ்க்கையில் நடந்த சம்பவங்கள் அக்காலப் பெண்கள் கற்பிலும் கடமையிலும் எவ்வளவு கருத்துடையோராயிருந்தனரென்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்றன, ஏன் அறிவாற்றலில் கூட இன்றையபெண்களை மிஞ்சிவிட்டார்கள் என்றால் மிகையாகாது. இக் கூற்றை நிருபிக்க ஒளவையார், திலகவதியார், மங்கையார்க்கரசியார் ஆகியோருடைய புலமை போதிய சான்றுகும். இன்று கூட்டிக் காட்டுவதற்கு எப்பெண்ணும் இடமளிக்கவில்லை.

தமது வீட்டுக்கடமை, நாட்டுக்கடமை எனபவற்றை நன்குணர்ந்து செயல்புரிந்தனர் அன்றையப் பெண்கள். நாகரிகம் எனும் கோட்டையில் புகுந்து அநாகரிக வாழ்க்கை நடத்தும் நாளி மணிகள் இன்றையப் பெண்கள் நாகரிகம் என்னும் பதத்திற்கு தப்பான கருத்துக் கொண்டு சினிமாபார்த்துக் காதலெனும் போர்வையில் ஆடவருடன் வெறியாட்டம் ஆடிக் களியாட்டங்களில் கலந்து பொழுது போக்குவதுதான் இன்றைய நவநாகரிக பெண்களின் நாகரிகம் என்னும் பதத்திற்குப் பொருள். பெற்ற பின்னையைக்கூடச் சுத்தமாகவும் நல்லபின்னையாகவும் வளர்க்கத்தெரியாதவளாய் வேலைக்காரி இல்லாவிட்டால் கணவனுக்கு உணவுகூடக் கிடைக்காது திண்டாட வைக்கும் பெண்கள்தான் இன்றைய கல்வி ஆற்றல் நிரம்பிய பெண்கள். இன்று நாட்டில் நடக்கும் கொலை, களவு, மதுவருந்தல், சண்டைப்பிரயோகங்கள் ஆண்கள் மனிதாபிமானத்தை இழந்து நற்பண்புகளை இழந்த பெண்களை நாடுவது மட்டுமல்ல. நற்பண்புகள் நிறையப்பெற்ற பெண்களை நிலை இழுக்கச் செய்வதற்கும் இன்றைய கல்வி ஆற்றல் நிரம்பிய மோகனங்கிகளே காரணம். அழகு இயற்கையாகவும் இருக்கலாம் அன்றிச் செயற்கையாகவும் இருக்கலாம். ஆனால் உடைகள் இயற்கையாகவே இருக்கட்டும். எனதருமை பெண் சமுதாயமே தொன்றுதொட்டுப் பெண்களின் பெருமை பாடிவரும் தெவிட்டாத தேன் தமிழ் நாகரிகத்தைத் துர் நாற்றம் வீசும் சாக்கடை ஆக்க முனைய வேண்டா.

பெண்ணிற்கு அழகு கொடுப்பது அவளது நற்பண்புகளின்றி உடல் அங்கங்களை வெளியே தெரியப்படுத்தும் அவுட்சனை ஆடைகளால்ல பெண் தேவதைகளே! சமைத்தல், வீட்டுப்பணி போன்ற பல் கலைகளில் சிறந்து விளங்கிப் பெண்களின் சமபங்கு அது

வெனக் காட்டுங்கள். விழாக்களிலும் வேறு கேளிக்கைகளிலும் வெறியாட்டங்களிலும் கடுபட்டுப் பெண்ணின் பெருமையைப் பாழாக்காது அன்றுபோல் இன்றும் வாழ்ந்து காட்டுங்கள் பெண்மையைகளே! முற்காலப்பெண்களின் நல் வாழ்க்கை முறைகளைப் பின்பற்றி அழிவுப்பாதையில் சென்று கொட்டிருக்கும் பரிதாபத்திற்குரிய இப்பெண்கள் சமுதாயத்தை நாளரிக்க எனும் போர்வையில் நடைபோடும் அநாளரிகத்தை ஒழித்து ஆக்கப்பாதைக்குத் திரும்பினால்

பெண்கள் சமுதாயம் மட்டுமல்ல; ஆண்கள் சமுதாயத்தையும் விழிக்கவைக்க முடியும். எனதருமைப் பெண்களே! நீங்கள் நினைத்தால் உங்கள் குடும்பங்களை மட்டுமல்ல, உலகத்திலே அழிந்துகொண்டிருக்கும் குடும்பங்களை எல்லாம் நல்வழிப்படுத்தி நாட்டையே சிறக்கவைக்க முடியும்.

‘நனி சிறக்கும் குடும்பநலம் பேணினின்றூல் நாடு சிறப்பது உண்மையன்றே’

ச. ரவீந்திரன்,
10 I (O/L)

உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம்

நம் நாட்டில் காடுகளுண்டு; என்னை வடங்காக் களனிகளுண்டு; இருப்பினும் எமது நாட்டு மக்கள் பஞ்சம், பசி, பட்டினி என வாடுகின்றனர். அதற்குக் காரணம் என்ன? மக்களின் வெட்கமும், தயக்கமும் தான் அவர்களைப் பஞ்சம், பசி, பட்டினி எனப் பல்லவி பாடச் செய்கிறது.

ஏர் பிடிக்க வெட்கம்; மன்வெட்டி எடுக்கத் தயக்கம். இதுதான் சமுதாயத்தைப் பாழாக்கி, ஒற்றுமையைச் சீர்க்குலைத்து ஏனைய சமுதாயச் சீர்க்கேடுகளுக்கும் காரணமாக அமைகின்றது.

அன்னியரால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட உத்தியோகம் என்ற மாயவளையில் விழுந்து, உண்ண உணவில்லாமல், உடுக்கத் துணியில்லாமல் திண்டாடும் இளைஞர் சமுதாயமே! உங்கள் அறிவுக் கண்களைக் கொஞ்சம் அகலத் திறந்து பாருங்கள்; உண்மைகள் புலப்படும், படித்துப் பட்டம் பெற்றவர்கள் அரசாங்க உத்தியோகமிதானு பார்க்கவேண்டும்? உழவுத்தொழில், என் சமுதாயத்தில் இழிதொழிலெனக் கருதப்படல் வேண்டும்? ‘பண்படுத்தியுண்’, ‘உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்’ என்றெல்லாம் பெரியோர்கள் சொன்னார்களே, அவற்றை

யெல்லாம் மறந்து அன்னியரின் உத்தியோகப் படுகுழியில் விழுந்து, உழவை நிற்தனை செய்துவிட்டு, முன்னோர்களுக்குச் சிலை ஏழூப்புவதிலும், சிற் பம் கட்டுவதிலும் காலத்தைக் கழிக்கும் இளைஞர் கூட்டமே! நாம் ஏன் பிறநாட்டில் கையேந்தவேண்டும் என்று சற்றே சிந்தியுங்கள். எமது நாடு பக்கிரி நாடா? இல்லை, மூலவளமில்லாப் பாலைவனமா? இல்லவே இல்லை.

இளைஞர்களே! படியுங்கள்; பட்டம் பெறுங்கள். இவை உங்கள் அறிவுக்கும் வாழ்வுக்கும் வழிகாட்டும். ஆனால் காவில் மன்படாமல் கதிரையில் இருப்பதற்கால அக் கல்வி. காடு சென்று, கழனி கண்டு, பஞ்சம் தீர்க்க உங்கள் கல்வி பயன்பட்டும்.

கல் தோன்றி மண்தோன்றுக் காலத்து முன்தோன்றி முத்தகுடி என முழங்கும் நீங்கள், அந்த முத்தகுடி பாரித்த தொழில் எது என ஏன் சிந்திக்கத் தவறிவிடுகின்கள்? நமது முன்தோன்றிய முத்தகுடி பேணி வளரித்த தொழிலை - உழவுத் தொழிலை - இன்று என் உதற்றி தள்ளுகின்றீர்கள்? உத்தியோகம் என்ற மாயவளையை அறுத் தெறியுங்கள். துன் மரியாதைமிக்க தமிழனமே உழவுத் தொழிலின் உன்னத ஸ்தா

எத்தை உள்ளர்ந்து வயலிலே இறங்குக்கள்; வருந்தி உழையுங்கள்; நாம் சிந்தும் ஒவ்வொரு யீர்வைத் துளியும் நமது நாட்டின் பஞ்சத்தை ஒழிக்கட்டும், நாடு தன்னிறைவை அடையட்டும்.

வளர்க உழவு; ஒழிக பஞ்சம்; உணர்க தொழில் மகந்துவம்; அகல்க போவிக் கொரவம். உயர்க நம் நாடு.

க. சுபேந்திரன்
9 A

சுவாமி விவேகானந்தர்

இறைவன் ஆதியும் அந்தமுமில்லா அரும்பெரும் சோதி வடிவினன். எல்லாம் வல்ல இறைவன் அருள் மயமான தனது தெய்வீக சக்தியை மானிட சரீரத்திலே தோற்றுவித்து நம்மிடையே அவதார புருட்ராகத் தோன்றுகிறுன். இந்தகைய அவதார புருட்டே ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண பரமஹமசர், டெந்த நூற்றுண்டில் வங்காளத் திலே தோன்றிய ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணரது அவதாரத்தால் எண்திசையில் உள்ளாரும் பயன் பெற்று உய்ந்தனர். அவரது சீரிய, தூய வாழ்க்கையும், நல்லுரைகளும் வங்காளத்தில் மட்டுமல்ல, மகா சமுத்திரங்களையும் கடந்து சென்று ஞானாளி பரப்பின. பரமஹமஸர் வசித்ததால் தட்சிணேஸ்வரம் ஒரு தலமாகத் திகழ்ந்தது. அவர் அசத்தும், சத்தும் கண்த இவ்வுலகில் அசத்தை நீக்கி, சத்து இன்னதென்பதை எடுத்துக் காட்டி, யாவரையும் தமிழரையில் ஈடுபாடு கொள்ளும்படி செய்து, தான் சர்வேஸ் வரணி அன்றி வெரெஞ்சிறிலும் ஈடுபடாமல் விளங்கினார். அவரின் பூதவுடல் மறைந்ததும் அவரது அடிச் சுவடுகளைப் பற்றி அவர் கையால் காவி உடையேற்று இல்லாம்புக்கையைத் துறந்து அவரது உபதேசங்களை உலகிற் பரப்புவதற்கு உறுதி பூண்டு நின்ற ஆதரவற்ற இனாஞர் குழாம் ஒன்று தட்சிணேஸ்வரத்தில் நடமாடிக் கொண்டிருந்தது. பிதாவை இழந்த பிள்ளைகள் முத்த தமயனை நாடுவது போல ஞானபிதாவை இழந்த சிடர்கள் தங்கள் தலைவரான நரேந்திரனையே நம்பியிருந்தனர்.

தமக்கு ஏற்பட்ட பொறுப்பை உணர்ந்த நரேந்திரன், தம் முகம் நோக்கியிருந்தவர் களைத் தேற்றினார். “விழிமின்! எழுமின் கருதிய கருமம் கைகூடும்வரை உழைமின்! உணர்மின்!” என்ற உபநிடத் வாக்கியம் அவரை ஆட்கொண்டது. தம்மை நம்பிய சாதுக்களான இனாஞர்களுக்கு ஓர் ஏற்பாடு செய்துவிட்டுத் தாம் தள்ளந்தனியே எவரும் அறியாதபடி வெளிப்பட்டுப் பனியால் தணிந்து, வெயிலால் உலர்ந்து, பசியால் மிகவாடி இமாசலப் பிரதேசங்களிலெல்லாம் சுற்றி அலைந்து கண்ணியாகுமரியை அடைந்து சில தினங்கள் தங்கித் தவம் புரிந்தார். அங்கிருந்தே அவரது எதிர்காலத் திட்டம் உதயமாகியது. அதற்குக் குருதேவரின்தும், தூய அன்னை சாரதாதேவியின்தும் ஆசிரவாதம் பெற்று அங்கிருந்து அமெரிக்காவில் நடைபெறவிருந்த சரிவமத மகா சபைக்கு இந்து மதத்தின் பிரதிநிதியாகப் புறப்பட்டார். அவர் அமெரிக்காவை அடைந்து சர்வமத மகா சபையில் பேசுவதற்கு இடம் பெற்று எழுந்துநின்று கலைமகளையும், தமது குருநாதரையும் சுற்று கண்முடித்தியானித்த பின்னர், “அமெரிக்க சகோதர, சகோதரி கள்” என்றதும் மண்டபமே அதிரும் பழயான பலத்த கரகோஷம் செய்தனர். கரகோஷம் ஓய்ந்ததும், கடல் மடை திறந்தாற்போல அவர் பேசிய பேச்சு அவருக்கும் அவரது குருநாதருக்கும் இவ்விருவரையும் என்ற பாரத தேசத்திற்கும் அழியாப்புக்கை ஈட்டித்தந்தது. அதைத் தொடர்ந்து அமெரிக்கர் பலர், இந்து மதத்தைத் தழுவி,

சுவாமிகளினிடம் தீட்டையும் பெற்றனர். வெற்றி வீரராகத் திரும்பிய சுவாமிகள் கொழும்பில் வந்திரங்கியதும் அவரைக் குதுவலமாக வரவேற்று உருக்கும், பஸ்தி யும் பொருந்திய உபசாரப் பத்திரங்கள், வாசித்தவித்தனர். கொழும்பு முதல் சென்னை வரையில் சுவாமிகளுக்கு வழங்கப் பெற்ற உபசாரப் பத்திரங்களுக்கெல்லாம் அவர் விடை கூறுவதையில் புகழுரைக் குரிய வர் தாம் அல்லர் என்றும் அன்பர் பணி செய்ய தம்மை ஆளாக்கிவிட்ட ஸ்ரீ இராம கிருஷ்ணரே உரியவர் என்றும் பாராட்டிக் கூறினார். சுவாமி விவோகானந்தரைக் கண்டதன், கேட்டதன் பயனாக, பல இடங்களிலும் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண மடங்களும், வித்திலும்

யாலயங்களும் எழுந்தன. இந்த மடங்களில் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண பரமஹமஸர் காட்டிய வழியைப் பின்பற்றிச் சமயப் பிரசங்கங்களும், ஏழை மக்களுக்கு வைத்தியம், உண்டி அழித்தல், கல்வி புகட்டல், இந்துமதத்தின் உயர்ந்த கொள்கைகளை உபதேசித்தல், சமயப்பற்றை வளர்க்கும் பத்திரிகை வெளியிடல், வெள்ளச்சேதம், பெருநோய், பெருந்தி முதனியவற்றை பாதிக்கப் பட்டு பரிதவிக்கும் மக்களுக்குத் தொண்டாற்றுவது முதலிய பணிகள் நடைபெற்று வருகின்றன. ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண பரமஹமஸரின் அருள் எங்கும் பாலிப்பதாகு!

புஸ்பராஜா உதயகுமார்
8 E

பிரிந்தவர் கூடினால்

ஒலகில் மக்கள் பல காரணங்களினால் பிரிகிறார்கள். பாடசாலையில் வகுப்பில் படிக்கும் பிள்ளைகளில் சிலர் கோள் மூட்டுதல், பொருமை முதலியவற்றினால் ஒவ்வொருவருக்கொருவர் கோபம் கொண்டு பிரிவர். மற்றும் பெரியவர்கள் பணம், பொருள்கள் முதலியவற்றைக் கொடுத்து வாங்கும் பொழுதும் அவர்களுக்கிடையே பெரும் பிணக்கு ஏற்பட்டு மனஸ்தாபம் காரணமாகப் பிரிவர். சில மாணவர்கள், உத்தியோகம் பார்ப்பவர்கள் கல்வி பயிலும் காரணமாகப் பிற இடங்களுக்குச் செல்லும்போது மாணவர்கள் தங்கள் நண்பர்களையும் பெற்றேர்களையும், உத்தியோகத்தர்கள் தமது மனைவி மக்களையும் விட்டு பிரிவர். மற்றும் உள் நாட்டுக்குள் உத்தியோகம் காரணமாக கொழும்பு, கண்டி, ஊவி, நுவரேலியா போன்ற இடங்களுக்குச் செல்வதனால் அவர்களுக்கிடையே பிரிவு ஏற்படுகிறது; இப்படிப் பலதரப்பட்ட பிரிவுகள் உண்டு.

என்னுடைய மாமா பத்து வருடங்களுக்கு முன்பு அமெரிக்கா சென்றிருந்தவர் சமீபத்தில் தான் அங்கு மணம் செய்த பெண்ணுடனும் தனது இரு பிள்ளைகளுடனும் மீண்டும் எமது நாட்டிற்கு அதாவது எங்கள் வீட்டிற்கு வந்தார். அவர்கள் வருகிறார்கள் என்று கேள்விப்பட்டவுடன் என் மனதில் குதுகலமும் பத்து வருடங்களுக்குப் பின் என் மாமாவைப் பார்க்கப் போகிறேனே என்ற மகிழ்ச்சியும். அவரது மனை விபிள்ளைகளை வரவேற்பதிலும் மிக ஆவலுடன் இருந்தேன்.

எனது மாமனுரையும் குடும்பத்தாரையும் கண்ட உடன் அவர்களுக்கு வேண்டிய உபசாரங்களைச் செய்தோம். அவரது பிள்ளைகளுடன் சந்தோஷமாக விளையாடிக் கொண்டிருந்தேன். அவர்களுக்கு நல்ல உணவு வகைகளை சமைத்துப் பரிமாறுவதில் எனது வீட்டார் அக்கறை கொண்டிருந்தனர். அவர்களை மகிழ்விப்பதற்காக எமது நாட்டின் பல

பாகங்களுக்கும் கூட்டிச் சென்றேம். அவர்களாலே நாங்களும் பல இடங்களைப் பார்த்து மகிழ்ச்சி அடைந்தோம்.

அவர்களுடன் இரவு வேலைகளில் நெடுநேரமாகக் கண்விழித்து உரையாடி வரும். அப்பொழுது அவர்கள் தாங்கள் பார்த்த நிகழ்ச்சிகள், அனுபவங்களைக் கூறினார்கள். அவர்களும் எங்கள் அனுபவங்களைத் தாங்கள் அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதில்

மிகவும் ஆர்வம் காட்டினார்கள். அப்படி அனுபவங்களைப் பரிமாறியபடியால் நாம் பல நன்மைகள் அடைந்தோம்.

அவர்கள் மூன்று மாதங்கள் எங்களுடன் இருந்தமையினால் பல இடங்களைப் பார்த்தும் பல அனுபவங்களை அடைந்தும் இரு பகுதியினரும் மிகவும் இன்பமான நிலையை அடைந்தோம்.

சி. பக்ரதி
7 - 'A'

நான் பிறருக்குச்செய்த உதவி

அன்ற பாடசாலைக்குப் புறப்பட நேரம் சென்றுவிட்டது. நான் காலைச் சாப்பாடு அருந்தாமல் எனது தாயார் கட்டிவைத்த மதிய உணவை எடுத்துக்கொண்டு ஒட்டமும் நடையுமாகப் பாடசாலைக்குச் சென்றேன். வழியில் தெரு ஓரத்தில் ஒரு சிறு கூட்டம் காணப்பட்டது. பாடசாலைக்குச் செல்ல நேரம் பிந்திக்கொண்டிருந்தாலும் அந்த சனக்கூட்டத்தில் புகுந்து என்ன என்று பார்த்தேன். ஒரு கிழவன் கிழே விழுந்து கிடந்தான். உடலோ எலும்பும் தோலுமாகக் காணப்பட்டது. கொல்லனது உலைத்துருத்திபோல் மூச்சு மேலும் கிழுமாக வந்தது. களைத்து விழுந்து கிடந்த கிழவனுக்கு ஒருவரும் உதவி செய்ய முன்வர வில்லை. நான் அவன் அருகில் சென்று அவனைத் தூக்கி இருத்தினேன். அவன் தண்ணீர் தரும்படி சுசைக்கமுலம் கேட்டான்.

நான் அவன் அருகில் கிடந்த தரக்குவளையை எடுத்துக்கொண்டு அயலில் இருந்த வீட்டில் தண்ணீர் பெற்றுவந்து அவனுக்குப் பருக்கினேன். தண்ணீர் பகுபியதும் அவன் முகத்தில் தென்பு காணப்பட்டது. தனக்குப் பசியாய் இருப்பதாகவும் காப்பிட்டு இரண்டு நாட்கள் ஆகிவிட்டதாகவும் அவன் கூறினான். நான் எனது மதிய உணவை அவனுக்குக் கொடுத்து விட்டுப் பாடசாலைக்கு விரைந்தேன். அங்கே எமது உதவி அதிபரி பிந்தி வந்த மாணவர்களைத் தண்டித்துக் கொண்டிருந்தார். எனது முறை வந்ததும் நான் கையை நீட்டியபடியே நிகழ்ந்தவற்றைக் கூறினேன். என்கூ அடிக்க வந்த கை அணைத்துப் பாராட்டியது. இவரைப் போலவே மற்ற மாணவர்களும் பிறருக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென அறிவுரை கூறினார்.

சி. ஸ்ரீ சுந்திரன்
6 - 'B'

பழைய மாணவர் சங்கம்

எமது சங்க நிர்வாகத்தை 25-9-76 பொறுப்பேற்றேன். அன்றுதொட்டுப் பாடசாலையின் முன்னேற்றத்தில் அக்கறைகளைக்கு பாடசாலை வைபவங்கள், சங்க முன்னேற்றங்கள் போன்றவற்றைச் சிறப்பாக நடாத்த உதவி செய்து வந்துள்ளோம்.

எமது சங்கம், கல்லூரி முன்னோள் அதிபரும், முதுபெருந் தலைவரும், முதறிஞருமான திருவாளர் ஹண்டி பேரின்பநாயகத்தின் மறைவையிட்டு ஒரு நினைவாஞ்சலிக் கூட்டத்தை 11-1-1978ல் நடாத்தி, அவர் பாடசாலைக்கும் தமிழ் மக்களுக்கும் செய்த சேவையைச் சுலகரும் அறியச் செய்தோம்.

கல்லூரியில் கட்டிட நிதிக்காகப் பெற்றுர் ஆசிரியர் சங்கம் நடாத்திய நடன நிதழ்ச்சிக்குப் பூரண ஒத்துழைப்புக் கொடுத்துச் சிறப்பித்தோம். அதேபோல் பாடசாலை நிர்வாகமும் எமது சங்க முன்னேற்றத்திற்கும் ஆதரவளித்துப் பழைய மாணவர்களைக் கொரவிப்பதிலும் தவறுத்தையிட்டு எமது சங்கத்தின் சார்பில் பாடசாலைக்கு நன்றி கூறிக்கொள்கிறேன்.

இலங்கைப் பாடசாலை உதைபந்தாட்டக் குழுவில் எமது கல்லூரியின் மாணவருடன் கௌல்வன் நா. பாலகுமார் இடம் பெற்றதையிட்டுப் பாடசாலைக்கும், அந்த மாணவனுக்கும் எமது சங்கத்தின் சார்பில் பாராட்டுக் கூறிக்கொள்கிறேன். எமது கல்லூரி மேலும் மேலும் உயர்ச்சியடைந்து இலங்கையில் முதல் நிலையான கல்லூரியில் ஒன்றுக் கொண்டு விளங்கி, கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கும், பழைய மாணவர்களும் அயராது உழைக்க வேண்டும் என்று எமது சங்கத்தின் சார்பில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

S. தஷினைமுர்த்தி
செயலாளர்

கணினிட மாணுக்கர் பயிலுநர் படை

ஆண்டறிக்கை - 1977

1977-ம் ஆண்டு மாசி மாதம் 12-ம் திங்கி எமது தெரிவுப் பாசுறையா/மத்திய கல்லூரியில் நடாத்தப்பெற்றது. யாழ் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த 08 பாடசாலைகள் பங்குபற்றினார்கள். எமது பாடசாலை நாலாவது இடத்தைப் பெற்றது. முதலாவதாகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட நெல்லியடி மகா வித்தியாலயப் படையினர் பங்குனிமாத இறுதியில் தீயத்தலாவையில் நடாத்தப்பட்ட இறுதிப் போட்டியில் பங்குபற்றும் பாக்கியத்தைப் பெற்றனர்.

பாடசாலை முடிவுற்றபின் பயிற்சி பெறுவதற்கு மனமுவந்து மாணுக்கர் சமூகமலிக்காமை எமது படையினர் முன்னேற்றத்திற்கு மிகவும் முட்டுக்கட்டையாகவுள்ளது.

ஜாக்கமுள்ள மாணவர் விரும்பி வாரத்துக்கு முன்று முறைகள் பின்னேர வேளைப் பயிற்சிக்கு முன்வந்தால், என்னுலான சுலக உதவிகளையும் அளித்து அவர்களின் வளர்ச்சிக்கு உதவ ஆவலாயுள்ளேன்.

த. விஸ்வராசா
பொறுப்பதிகாரி

பர்ட்சைப் பெறுபேறுகள் - 1977

க. பொ. த. ப. (உயர்தரம்) G. C. E. (A/L)

4 பாடங்களில் சித்தியடைந்துள்ளோர்:

விஞ்ஞானம்:	15
வர்த்தகம் :	25
கலை	5

3 பாடங்களில் சித்தியடைந்துள்ளோர்:

விஞ்ஞானம்:	13
வர்த்தகம் :	15
கலை	5

சர்வதாசாலை வளாகங்களுக்கு அனுமதிக்கப்பட்டோர்:

விஞ்ஞானம்:	4
வர்த்தகம் :	4
கலை	1

கொழும்பு விவேகாநந்த சபையாரால் 1976-ம் ஆண்டு நடாத்தப்பட்ட அகில இலங்கை சௌகர்யம் பாடப் பர்ட்சையில் 10-ம் வகுப்புக்கான பிரிவில் செல்வி ஹம்சா நந்தி - நல்லீயா முதலாம் இடத்தை அடைத்துள்ளாரா. இதற்கான சிறப்புச் சான்றி தழகளும் பரிசில்களும் பெற்றுத் தமக்கும் எங்கள் கல்லூரிக்கும் பெருமை தெடியுள்ளார்.

வினோயாட்டுத்துறை

கிரிக்கெட் — 1977

19 வயது — 4 சிநேகிபூர்வமான போட்டிகளில் பங்குபற்றினார்கள்.

தலைவர் — N. செல்வநாதன்

உபதலைவர் — S. சிவமனேகரன்

16 வயது — 8 போட்டிகளில் பங்குபற்றினார்கள்

வெற்றி — 2

தோல்வி — 3

சமம் — 3

தலைவர் — S. தேவரத்தினம்

14 வயது — ஒரு போட்டியில் மாத்திரம் பங்குபற்றினார்கள்.

தலைவர் — மு. ரஜந்தா குமாரசவாமி

மெய்வல்லுநர் போட்டி — 1977

இல்ல வருடாந்த மெய்வல்லுநர் போட்டி வழிமைபோல் [விமரிசையாக நடை பெற்றது. புள்ளிவிபரம் —

நாகவிங்கம்	இல்லம்	505½
செல்லீயா	இல்லம்	525½
கார்த்திகேச	இல்லம்	596
சபாரத்தினம்	இல்லம்	629½
சபாபதி	இல்லம்	817½

புதிய காதனைகள்:

(1) மரதன் ஓட்டம் — K. நித்தியானந்தன் (கார்த்திகேச இல்லம்)
நேரம் — 26 நிமிஷம் 43·5 செ.

(2) 100 மீட்டர் ஓட்டம்

13 வயது — R. நிலானி (சபாபதி)
நேரம் — 16·1 செக்

15 வயது — M. ஜெயமோகன் (செல்லீயா)
13·8 செக்.

(3) 200 மீட்டர்

19 வயது — B. வத்னா (நாகவிங்கம்)
நேரம் — 32·2 செக்.

(4) உயரம் பாய்தல்
19 வயது — நா. பாலகுமார் (சபாரத்தினம்)
உயரம் 5' 10''

(5) தட்டெறிதல்
19 வயது A. முரளிதரன் (செல்லையா)
தூரம் 111' 6''

(6) கோல் ஊன்றிப் பாய்தல்
19 வயது நா. பாலகுமார் (சபாரத்தினம்)
உயரம் 9' 8''

(7) தடை தாண்டி ஓடல்
19 வயது A. முரளிதரன் (செல்லையா)
நேரம் 16' 8 செக்.

(8) நீளம் பாய்தல்
19 வயது S. வசந்தராணி (சபாபதி)
தூரம் 12' 9''
19 வயது க. ரவிமூர்த்தி (கார்த்திகேசு)
தூரம் 18' 6½''

(9) தடை தாண்டி ஓடல்
13 வயது P. நிரஞ்சன் (சபாரத்தினம்)
நேரம் 16' 9 செக்.

யாழிப்பாளைப் பாடசாலைகள் விளையாட்டுச் சங்கம்:
19 வயது நா. பாலகுமார் உயரம் பாய்தல் முதலாவது
அட்டி எறிதல் இரண்டாவது
A. முரளிதரன் தட்டெறிதல் முதலாவது
தடைதாண்டல் இரண்டாவது
17 வயது P. சுஜாகரன் அட்டி எறிதல் முதலாவது
S. சுதாகர் அட்டி எறிதல்

ஹோக்கி:

15 வயது நான்கு போட்டிகளில் பங்குபற்றினாலே. எமது கல்லூரி முதல்
முதலாக இப் போட்டியில் பங்குபற்றியிருக்கின்றது.

உதைபந்தாட்டம்:

இம்முறை இப்போட்டிகள் நடாத்தப்படவில்லை. எனினும் சிநேக பூர்வமான
போட்டிகளில் நாம் பங்குபற்றினாலே.

19 வயது — 6 போட்டிகள்	
தலைவர்: S. சிவமனேகரன்	வெற்றி 2
	தோல்வி 4

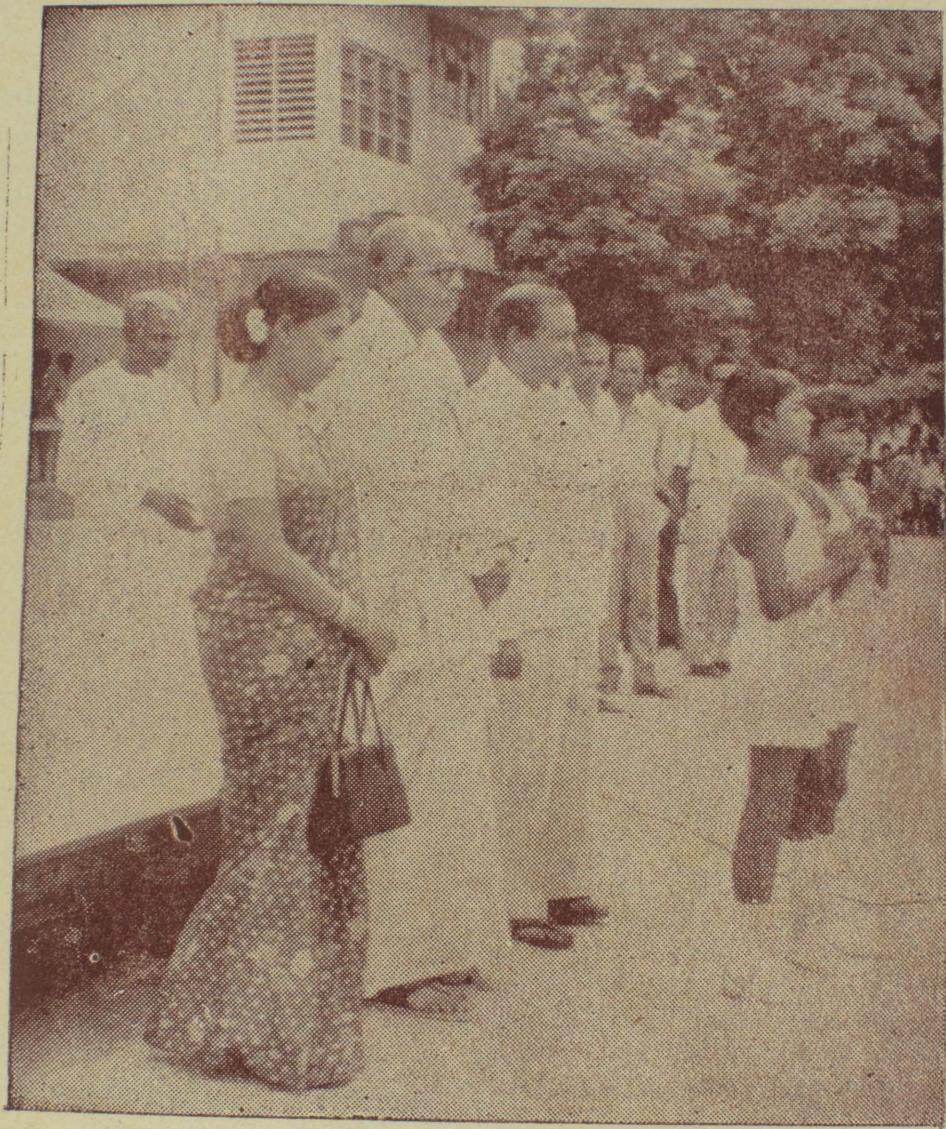
17 வயது 4 போட்டிகள்	
தலைவர்: S. சுதாகர்	வெற்றி 1
	தோல்வி 3

15 வயது 4 போட்டிகள்	
தலைவர்: A. தயாபரன்	வெற்றி 2
	தோல்வி 1
	சமம் 1

எமது மாணவன் நா. பாலகுமார் அகில இலங்கைப் பாடசாலைகள் கோவில்கு தெரியப்பட்டு இந்தியா சென்று ஆசியாப் பாடசாலைகள் போட்டியில் பங்குபற்றினார். இவரது விளையாட்டுத்திறமை எல்லோராலும் பெரிதும் பாராட்டப்பட்டது.

இ. மகேந்திரன்
பொறுப்பாசிரியர்

கல்லூரி இல்ல விளையாட்டுப் போட்டி - 1977

பிரதம அதிதி திரு. S. S. இரத்தினசபாபதி,
கணக்காய்வு அத்தியட்சகர், மாழ் வளாகம்
திருமதி இரத்தினசபாபதி, கல்லூரி அதிபர்.

ଶପାବତ୍ତି ଇଲମ

இல்ல ஆசிரியர்: திரு. K. மயில்வாகனம்
இல்லத் தலைவர்: செல்வன் S. சுதாகர்
செயலாளர்: செல்வன் T. ஸ்ரீரங்கன்
பொருளாளர்: செல்வன் A. அருணங்கும்
விளையாட்டுத்துறைத் தலைவர்:

இல்ல ஆசிரியை : திருமதி B. கந்தப்பிள்ளை
 இல்லத் தலைவி: சௌவி S. ரமாவுதி
 பொருளாளர்: செல்வி R. சுகிளா
 வினாயாட்டுத்துறைத்தலைவி:
 செல்வி A. கிருபாசக்தி

எமது இல்லத்தின் கடந்த வருடத்திற்கான அறிக்கையைச் சமர்ப்பிப்பதில் நான் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். கடந்த வருட விளையாட்டுப் போட்டியில் எமது இல்லத்தவர்கள் ஆர்வத்துடன், சனோக்காது பங்குபற்றி எமதில்லத்துக்கென்றே ரூபர் தனிப் பெருமையை ஏற்படுத்தித் தந்தனர். அவர்கள் ஒருநிலைந்து “எமது இல்லமே முதலா மிடத்தினைப் பெறவேண்டும்” என்ற ஒரே நோக்குடன் சகல போட்டிகளிலும் சிறப்பாகப் பங்குபற்றியதன் விளைவாகிக் கடந்த விளையாட்டுப் போட்டியில் எமது இல்லம் 817 $\frac{1}{2}$ புள்ளிகளைப் பெற்று மகத்தான் வெற்றியை ஈட்டியது. சோதனைகள் பல கண்டும் சோர்வுகானது சாதனைகள் பலவற்றினை எமது இல்ல மாணவர்கள் நிலைநாட்டினர். எமது இல்ல மாணவர்கள் அனைவரையும் ஒருங்கிணைத்தும் கடமைகளை ஒழுங்காக வகுத்துக் கொடுத்தும், வழிநடத்தி வைத்த இல்ல ஆசிரியர்களின் சேவை மகத்தான் தொன்றுகிறது.

எமது இல்லம் குழு நிகழ்ச்சிகளில் அணிவகுப்பு ஒன்றினைத் தவிர, ஏனைய எல்லாப் போட்டிகளிலும் வெற்றியீட்டியது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். எமதில்லம் சுவீகரித்துக் கொண்ட வெற்றிக்கிண்ணங்களிலும், கேட்யங்களிலும், A. தயாபரன் 15 வயதிற்குட்பட்ட ஆண்களுக்கான வெற்றிக்கிண்ணத்தையும் S. சுதாகர் 17 .. வெற்றிக் கேட்யத்தையும் R. நிலானி 14 .. பெண்களுக்கான வெற்றிக்கிண்ணத்தையும்

100 மீ ஓட்டத்தில் புதிய சாதனைக்கான (16' 1 செக) ..
 S. வசந்தராணி நீளம் பாய்தலில் .. (12' 9'') ..
 பெற்றுள்ளனர். அத்துடன் கயிறிமுத்தல் போட்டிக்கான வெற்றிக் கேட்யத்தினையும், இல்ல விளையாட்டுப் போட்டியில் முதலிடம் பெற்றமைக்காகவும், அஞ்சலோட்டத்தில் முதலிடம் பெற்றமைக்காகவும் இரு வெற்றிக்கிண்ணங்களையும், எமது இல்லம் பெற விரும்புவது.

எமது இல்ல மாணவர்கள் கல்வித்துறையில் மட்டுமல்லாது ஏனைய துறைகளிலும் தத்தம் பங்கினை ஆற்றியுள்ளனர் என்பதை “கிரிக்கெட்”, உதைபந்தாட்ட, ஹோக்கிக் கோஷ்டிகளிலும், “கடேற்” படையிலும் அங்கம் வகிக்கும் எமதில்ல மாணவர்கள் எடுத்துக்காட்டியுள்ளனர். அத்துடன் நாட்டிய, சங்கிதக் குழுக்களிலும் அவர்கள் பங்குபற்றிக்கொண்டு வருகின்றனர். எமதில்ல மாணவர்கள் சபாபதி இல்லத்தினை மேன்மேலும் வளர்ப்பார்கள் என்பதில் எள்ளளவும் ஐயமில்லை. இறுதியாக எமதில்லத்திற்காகத் தன்னலம் கருதாது தோனோடு தோள்கொடுத்துதலிய நண்பர் களுக்கும், இல்லத்தினை வழிநடத்திய ஆசிரியப் பெருந்தகைக்கட்கும், போட்டிகளில் பங்குபற்றி எமதில்லத்துக்குப் பெருமை தேடித்தந்த மாணவர்களுக்கும், போட்டியைச் சிறப்பாக நடத்திய கல்லூரி நிர்வாகத்துக்கும் நன்றிகள் பலகூறி எனது அறிக்கையை முடிக்கின்றேன்.

கு. சுதாகர்
தலைவர்

சபாரத்தினம் இல்லம்

இல்ல ஆசிரியர்: திரு. க. பேரம்பலம்
 இல்ல ஆசிரியை: திருமதி R. சதாசிவம்
 இல்லத் தலைவன்: செல்வன் சி. சிவமாணூரன்
 இல்லத் தலைவி: செல்வி ச. ரவீந்திரா
 விளையாட்டுத்துறைத் தலைவன்: செல்வன் N. ரவீந்திரன்
 பொருளாளர்: செல்வன் நா. பாலகுமார்

சபாரத்தினம் இல்லத்தின் 1977ம் ஆண்டுக்கான அறிக்கையைச் சமர்ப்பிக் கும் போது பெருமையும் பெருமகிழ்வும் அடைகின்றேன். எமது இல்ல மாணவர்கள் இவ்வகுடம் பல துறைகளில் முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளார். விளையாட்டுப் போட்டியில் ஆண்கள் பலர் தடைதாண்டல், உயரம் பாய்தல், ஈட்டியெறிதல், தடியுள்ளிப்பாய்தல், மீற்றர் ஒட்டங்கள் போன்ற நிகழ்ச்சிகளில் முதலிடங்களைப் பெற்றுள்ளனர். 13 வயதுக்குட்பட்ட ஆண்களுக்கான 80 மீற்றர் தடைதாண்டல் ஒட்டப் போட்டியில் செல்வன் P. நிரஞ்சன் 16'9 செக்கனில் ஓடியும், 19 வயதுக்குட்பட்ட ஆண்களுக்கான உயரம்பாய்தல், தடியுள்ளிப்பாய்தல் போட்டிகளில் செல்வன் நா. பாலகுமார் முறையே 5' 10" ஆங்குலத்தையும் 9' 8" அங்குலத்தையும் பாய்ந்து புதிய சாதனைகளை நிலைநாட்டியுள்ளனர். அகில இலங்கை உடைபந்தாட்டக்குழுவில் ஒருவராக செல்வன் நா. பாலகுமார் தெரிவுசெய்யப்பட்டு, இந்தியா சென்றது, எமது இல்ல மாணவர்களின் சாதனைகளுக்கு எடுத்துக்காட்டாரும் என்றுகூறும் போது நாம் பெருமிதம் அடைகின்றேம். பெண்களுக்கான உயரம் பாய்தல், நடைப் போட்டி, ஒட்டப் போட்டி நிகழ்ச்சிகளில், 13-14 வயதுக்குட்பட்ட பெண்கள் முதலிடத்தைப் பெற்றது தாய்க்குலத்தின் சிறப்புக்கு எடுத்துக்காட்டாரும். 14 வயதுக்குட்பட்ட ஆண்களுக்கான வெற்றிக்கிண்ணத்தை செல்வன் S. ரமணேசனும் 16 வயதுக்குட்பட்ட ஆண்களுக்கான வெற்றிக்கிண்ணத்தை செல்வன் T. கிருபாரமுர்த்தியும், மிகச் சிறந்த சாதனைகளுக்கான வெற்றிக்கிண்ணத்தை செல்வன் நா. பாலகுமாரும் பெற்றுள்ளனர்.

க. பொ. த. ப. உயர்தர பரிட்சையிலும் பலர் சித்தியடைந்துள்ளனர். பேச்சுப் போட்டி, நாடகப் போட்டி, போன்றவற்றில் பங்கு பற்றி எமது இல்ல மாணவர்கள் பரிசில்களும் பெற்றுள்ளனர். ஆசிரியர்களினதும் ஆசிரியைகளினதும் ஒத்துழைப்பும் அன்புமே காரணமாகும். ஊக்கமும், ஆக்கமும் தந்து, எமக்கு என்றும் வழிகாட்டியாக உள்ள அன்பும் பண்பும் நிறைந்த எமது இல்ல ஆசிரியர்கள் அனைவருக்கும் நாம் என்றும் நன்றியும் கடப்பாடும் உடையோம்.

வணக்கம்.

சி. சிவமாணூரன்
 இல்லத் தலைவன்

கார்த்திகேச இல்லம்

373
KOK

AR

இல்ல ஆசிரியர்: திரு. M. சிவராசா

இல்ல ஆசிரியை: திருமதி ஞா. மணிவாசகம்

மாணவ தலைவன்: செல்வன் செ. சிவநாதன்

மாணவ தலைவி: செல்வி க. அகிலா

விளையாட்டுத்துறைத் தலைவன்: செல்வன் அ. அருள்நேசன்

விளையாட்டுத்துறைத் தலைவி: செல்வி க. மணிமேகலா

பொருளாளர்: 1. செல்வன் தி. திருக்கேதீசன்

2. செல்வி மா. வசந்தாதேவி

எங்கள் கல்லூரிச் சுஞ்சிகையில் எங்கள் இல்லத்து 1977ம் ஆண்டு அறிக்கை வெளிவருவதைக்குறித்து நாம் பெரும் மகிழ்ச்சியடைகின்றோம். எமது இல்லத்து மாணவ மாணவிகள் கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்காக சகலதுறைகளிலும் ஆக்கழுயற்சியில் ஊக்கமுடையவராய் வருடாவருடம் ஈடுபட்டு வருகின்றார்கள். குறிப்பாக விளையாட்டுத்துறையில் அபரமான சாதனைகளை நிலைநாட்டிவருகின்றார்கள். முக்கிய போட்டியான அணிநடையில் தமக்கெண ஒரு தனிநடை போட்டுப் பல வருடங்களாகத் தொடர்ந்து முதலாம் இடத்தைப் பெறுவதும் அதற்கான வெற்றிக்கிண்ணத்தைப் பெறுவதும் ஒரு பெரும் சாதனையாகும். சிறந்த விளையாட்டு வீரர்களையும், வீராங்களையும் தன்னகத்தே கொண்ட இல்லம் கார்த்திகேச இல்லம் என்றால் அது மிகையல்ல.

கல்லூரியின் இல்ல விளையாட்டுப் போட்டியின் அடிப்படை நோக்கங்களுக்கைமய இல்ல ஆசிரியர்களும் மாணவ மாணவிகளும் ஒருமுன்பட்டுச் செயல் புரிவது ஒரு தனிச்சிறப்பாகும். மனம்வைத்துக் கடமையை செய்வதும்; வெற்றி தோல்விகளை ஏற்று மன அமைதியுடனிருப்பதும் எங்கள் சிறந்த பண்பாகும்.

விளையாட்டுத்துறையில் மாத்திரமன்றி கல்வித்துறையிலும் எமது இல்லத்தவர் முன்னணிவகித்து வருவதுகுறித்து பேருவகையடைகின்றோம். எமது இல்லம் மேன் மேலும் சீரும் சிறப்புமுற எல்லாம்வள்ள கார்த்திகேயனின் கிருபையை வேண்டுகின்றோம்.

செ. சிவநாதன்
இல்லத் தலைவர்

க. அகிலா
இல்லத் தலைவி

249953

செல்லையா இல்லம்

இல்ல ஆசிரியர்: திரு. செ. பழனித்துரை
 இல்ல ஆசிரியை திருமதி S. சுப்பிரமணியம்
 இல்ல மாணவர் தலைவர்: செல்வன் C. T. தியாகராஜா
 செல்வி மங்களேஸ்வரி
 விளையாட்டுத்துறைத் தலைவர்: N. நந்தகோபன்
 பொருளாளர்: A. முரளீதரன்

செல்லையா இல்லத்தின் அறிக்கையை சமர்ப்பிப்பதில் மகிழ்ச்சியும் பெருமையும் அடைகிறேன். எமது இல்லமாணவர்கள் கல்லூரியில் எல்லா நிகழ்ச்சிகளிலும்கலந்து கல்லூரியினதும் இல்லத்தினதும் உயர்வுக்காக செயலாற்றியுள்ளனர். எமது இல்ல மாணவர் வெற்றியும் தோல்வியும் வீரருக்கழகு என்று போட்டியில் பங்கு பற்றி விடாமுயற்சியுடன் செயற்பட்டு ஆசிரியரின் வாழ்த்துக்களைப் பெற்றுள்ளனர். எமது இல்ல மாணவரின் கல்வி முயற்சியும் சிறப்பாக விளங்கியது. எமது இல்லத்தின் சிறப்புக்கு இல்ல ஆசிரியர்கள் எமக்களித்த ஆதாரம் ஊக்கமும் பெருந்துணை புரிந்தன. இல்லத்தலைவன் என்ற முறையில் அவர்களுக்கு இல்ல மாணவர் சார்பில் நன்றி கூறுகின்றேன்.

வகுங்காலத்திலும் எமது இல்லம் சிறப்போடு விளங்குவதற்கு இல்ல மாணவர்கள் முயல்வார்களாக.

C. T. தியாகராஜா
 இல்ல மாணவ தலைவர்

நாகலிங்கம் இல்லம்

இல்ல ஆசிரியர் : திரு. சு. அமரக்கோன்

இல்ல ஆசிரியை : திருமதி A. குணபாலசிங்கம்

இல்லத் தலைவர் : க. கஜாகரன், — S. கிரிஜாலினி

விளையாட்டுத் துறைத் தலைவர் : கு. ராஜ்குமார் — ரஞ்சினி

பொருளாளர் : மா. ஜெயக்குமார் — க. வாசகி

நாகலிங்கம் இல்ல அறிக்கையை இம்மலருக்கு அளிப்பதில் நான் மட்டில்லர் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். ஏனெனில் எமது இல்லம் “வெற்றியும் தோல்வியும் வீரனுக்கே அழகு” எனும் முதுமொழிக்கிணங்க கல்லூரியின் சகல முயற்சி களிலும் ஈடுபட்டது என்றால் அப்பெருமை எமது இல்லத்தையே சாரும்.

எமது இல்ல மாணவ மாணவிகள் வெற்றியோ, தோல்வியோ முக்கியமான தல்ல என்ற தத்துவத்தை உணர்ந்து, தமது விடா முயற்சியின் பெருமையை எமது விளையாட்டு அரங்கில் நிலைநாட்டியுள்ளனர்.

மேலும் விளையாட்டரங்கில் எமது இல்ல வீர, வீராங்களைகள் தமது விடா முயற்சியின் பயனுக்கப் பல புதிய சாதனைகளை நிலைநாட்டி உள்ளனர். இல்ல மாணவ, மாணவிகள் நடனம், சங்கீதம் போன்ற கலை நிகழ்ச்சிகளுக்கான பாடசாலைப் போட்டிகளிலே பங்குபற்றித் திறமையான இடங்களைப் பெற்றுள்ளனர். அத்துடன் எமதில்ல மாணவர்கள் கிரிக்கட், உதைபந்தாட்டம் ஆகிய விளையாட்டுப் போட்டிகளில் பங்கெடுத்துப் பல போட்டிகளில் வெற்றியீட்டிப் பாடசாலைக்குப் பெருமையைத் தேடிக்கொடுத்தனர்.

எம்மிடையே பேச்சுவன்றை படைத்தோர் பலருண்டு. அவர்கள் எமது கல் ஹாரியிலும், மற்றும் வேறு பாடசாலைகளுக்கிடையிலும் நடைபெறும் போட்டிகளிலும் பங்குபற்றி வருகின்றனர்.

மேற்கூறிய, பாடசாலைகளால் நடாத்தப்பட்டுவரும் சகல போட்டிகளிலும் பங்குபற்றிவரும் எமது இல்ல மாணவ, மாணவிகள் கல்வியிலே நிலைநாட்டிய சாதனைகளைக் கூறுது இருக்க என்னால் முடியவில்லை. 1976 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற பரிசுகளிப்பு விழாவில் எமது இல்ல மாணவ, மாணவிகள் பலர் தமக்குரிய பரிசுகளைத் தட்டிக்கொண்டனர்.

க. பொ. த. (சாதாரணம்), தே. க. பொ. த. (சாதாரணம்) போன்ற பரிட்சைகளில் திறமைச் சித்திகளைப் பெற்று, இன்று உயர் கல்வி பெற்று வருகிறார்கள்.

மேலும் சென்ற வருடம் க. பொ. த. (உயர்தரம்) (விஞ்ஞானப் பிரிவு) பரிட்சையில் சென்ற வருட எமது இல்லத் தலைவரான ச. சாந்தநாதன் என்பவர் (A, 2B, C) என்னும் பெறுபேற்றைப் பெற்று எமது இல்லத்துக்கும் பாடசாலைக்கும் பெருமையைத் தேடித் தந்தார். அவருக்கு எமது வாழ்த்துக்கள்.

எமது இல்ல மாணவ, மாணவிகள் சிறந்தமுறையில் வழிநடாத்தப்பட்டு விளையாட்டுப் போட்டியிலும் நாகலிங்கம் இல்லம் முக்கிய இடத்தைப் பெறுவதற்கு ஆக்கத்தையும், ஊக்கத்தையும் அளித்த எமது இல்ல ஆசிரிய, ஆசிரியைகளுக்கும் நாம் என்றென்றும் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

க. கஜாகரன்
இல்லத் தலைவர்

SELVAS SPORT

33, MAIN STREET, JAFFNA.

Telephone: 7462

*MANUFACTURERS OF
HIGH CLASS SPORTS NETS*

Undertake

REGUTTING BADMINTON & TENNIS RACKETS

DONATED BY

BAMA HARDWARES

GENERAL HARDWARE MERCHANTS

11/3, STANLEY ROAD, JAFFNA

Principal thinks aloud . . .

We dedicate this year our College magazine to the treasured memory of our "magister magistorum" Mr. S. H. Perinbanayagam. The demise of Mr. Handy Perinbanayagam, emeritus Principal of Kokuvil Hindu College, is a great loss not only to the Tamil Community but to Sri Lanka also.

He was a Philosopher, Statesman, Educationist and more than all these a lovable and humane personality. After serving Jaffna College for more than two decades, he came to us, with a wide experience of men and matters, moral probity and intellectual acumen. The ten years of his tenure at Kokuvil Hindu College may be said to make the "Golden Age" of the institution. A majestic three-storeyed block arose due to his indefatigable efforts. He crossed the ocean and went to Malaysia to collect funds for this magnificent project. Where ever he went, his name was a magic wand to conjure with. Dollars were collected there with lightening rapidity. He returned home a victor. The College made rapid progress in all activities - educational, sports and cultural. Students in large numbers were admitted to the various faculties of the Ceylon University during his period. The fame of the Institution bearing the unmistakable stamp of his excellence began to spread all over the island. One morning, when I came to College, I heard the dismal tidings of his passing away. It was like a thunder bolt from the clear blue above. The bearer of the news was our Principal emeritus Mr. C. K. Kandaswamy, a trusted second-in-command when Mr.

Handy Perinbanayagam was at the helm. Immediately I summoned the staff and students to an assembly and a memorial meeting was held. Amongst the speakers on that occasion including myself were Mr. C. K. Kandasamy, Mr. C. Palani-thurai and Mrs. R. Sathasivam. That day was declared a holiday. Later the O. S. A organised a public meeting addressed by eminent men who were his colleagues. No doubt Mr. Handy Perinbanayagam was ailing for some time, but we never expected that the end would come so soon. May his soul rest in peace at the sacred feet of Lord Shiva.

EDUCATIONAL CHANGES.

With the assumption of power by the new Government, certain changes in the right direction have been introduced. The N. C. G. E. and H. N. C. E. are no more. I may parody the proverb. "The old order changeth yielding place to the new." thus "the new order changeth yielding place to the old". G. C. E. (O/L) and G. C. E. (A/L) are with us again. The old N. C. G. E. Exam. and H. N. C. E. were not recognised as passport to places in foreign universities. Hence our students were at a disadvantage. The good points of the N. C. G. E. and H. N. C. E. are retained. Though prevocational subjects are not compulsory, yet every student is required to study one of the Technical subjects mentioned in the circular. Formerly prevocational subjects to be studied were unnecessarily lengthy and cumbersome. Instead of two prevocational subjects, the students are now required to offer one.

The Education Department has now offered an interim syllabus for two years, during the transitional period and from 1980 onwards the new G. C. E. (O/L) and G. C. E. (A/L) Exams are to be held. Another innovation is the introduction of the G. C. E. (A/L) London. This is a step in the right direction. We hope that students who pass the G. C. E. (A/L) London Exams will be allowed to sit for the London Degree Exams also.

BEYOND THE VEIL.

The deaths of two distinguished old boys in the year under review, Messers Sangarasivam and K. Arumugamthamby, leave a void which is hard to fill. Mr. Sangarasivam was a Vice-President of the O. S. A. and did yeoman service in the collection of funds for the expansion of the College. His help in the progress of the College was very great. We convey to his wife and children our condolences. Mr. K. Arumugamthamby was another distinguished old boy who rose to a very high position in the Government Railway Department. He was always interested in the welfare of the College, identifying himself with all its activities. He was of great help to us in collections of funds in Colombo, for the welfare of the College. We convey our condolences to his widow.

DISCIPLINE.

Discipline is one of the difficult problems in schools. The general trend of indiscipline among students is world wide. The generation gap is always there.

Sense of values have changed. We wistfully look back on our student days when discipline and morality went together in all departments of life. Schools alone cannot maintain orderliness among the students population, if the parents and the community do not co-operate. But it cannot be denied that schools have a great role to play in instilling into students a sense of responsibility. Private tutories are growing like mushrooms and student are flocking in their thousands to patronise them. Have schools failed in their duty to perform the tasks assigned to them? This is a serious question to ponder. Various reasons are assigned for this new phenomenon. Competition among students to enter the University is very great. The survival of the fittest is the order of the day. In this rat-race for survival, many a student is frustrated and becomes a nervous and moral wreck. We, as educators must strain every effort to stem this unhealthy tide. The much debated question of standardisation is agitating the minds of parents and students. It is a happy augury for the future, that the Government has made up its mind to give up the system of standardisation. It would be ideal if all students who qualify in the University Entrance Exam. are admitted. Universities and affiliated Colleges should be established district-wise, to cater to the ever increasing educational wants of the students.

COMPLETION OF THE THREE-STORYED BLOCK.

The foundation stone for the Eastern Block was laid in 1971, during the

கல்லூரிக் கட்டட நிதிக்காக நடாத்தப்பட்ட கதம்ப நிகழ்ச்சி - 1978

கல்லூரிக் கட்டட நிதிக்காக 16-1-78ல் யாழ்ப்பாணம் வீரசிங்கம்
மண்டபத்தில் நடைபெற்ற கதம்ப நிகழ்ச்சியில்
செல்வி சத்தியபாமா சபாரத்தினத்துன் நடனத் தோற்றும்

10

sewardship of Mr. C. K. Kandaswamy, Principal Emeritus. He was succeeded by Mr. P. S. Cumaraswamy, the present Principal of Jaffna Hindu College during whose regime some progress was made in the building of the ground floor and it was partially plated. I convey my sincerest thanks to the above mentioned two past principals for the services that they have rendered. When I assumed duties as Principal in 1972, all efforts were taken to continue with the work in hand. In this connection the P. T. A., the O. S. A. (Jaffna & Colombo), present students and well-wishers helped greatly in raising

funds. Concerts, raffles and house-to-house collections were organised, realising a sum of nearly 3 lakhs. About a lakh and a quarter of rupees were assigned to us by the then Political Authority for Jaffna, Mr. C. Arulampalam.

I would be failing in my duty if I do not mention the name of Mr. T. Panchadcharamoorthy (Inland Revenue Department), an Old Boy of the College, who helped us a great deal in the collection of funds for our three-storeyed Block.

செயல் திட்டம் — மாணவர் சேவை

திருமதி நி. குணபாலசிங்கம் மேற்பார்வையில் தே. க. பொ. ந. (உயர்தர) மாணவர்கள் நிதி உதவிக் காட்சிகள் மூலம் சேகரித்த பணத்தொகையில், எமது கல்லூரிக்கு ஒரு சுவர்க்கடிகாரம் பரிசீலித்துள்ளார்கள். இவ்வன்பளிப்பு, கல்லூரி யின் நெடுங்காலத் தேவையொன்றினைப் பூர்த்தி செய்கின்றது. இம்மாணவர்களுக்கு எம் நன்றி.

Kokuvil's Golden Era

Much has already been written and spoken about our late revered Principal. Eminent persons in various walks of life, judges, lawyers, professors, principals, journalists and trade unionists have touched on almost all the aspects of his colourful life. To us at Kokuvil Hindu, every pillar, post and promenade here, reminds us of him, and his spirit inspires us in the noble calling to which he dedicated himself.

The events of 1949 are still fresh in our memory. The school had just then been upgraded, and plans for a bright future were being prepared. But the cruel hands of fate snatched away its then leader, Mr. V. Nagalingam. Though the then Deputy Principal was eminently qualified to step into the shoes, he declined the offer, and preferred to work with someone else, capable of giving the school a better leadership. He and the fine band of teachers on the staff were on the look out and their search was rewarded. Mr. Handy Perinpanayagam, a great educationist, a social reformer and a national leader was persuaded to take up the reins. The school and the school community with their characteristic enthusiasm soon exploited the fund of popularity and goodwill, which he had already gained in the country, and the school grew to its great heights.

Within a few months of Mr. Handy's arrival, arrangements were made to launch a massive fund-raising campaign. The Carnival, 'Linga Lights', named after the late Principal, was a very grand show. Who else but

Handy could have given it such an unparalleled greatness? His contacts in the country and abroad were utilized to the full. He succeeded in inviting distinguished men from all over the country as chief guests. Popular film-stars of that time came from South India to give performances. Crowds came to see N. S. Krishnan, Shivaji Ganeshan and a lot of others of equal fame. Within a short time Mr. Handy had given our school quite a lot of popularity. Besides, the school also collected a large sum of money to tide over its financial commitments.

Kokuvil was almost a non-entity, till Mr. Handy came in. It was looked upon as a small suburban school, playing a minor role. Under Handy, a number of steps were taken to raise it to the level of a big school. University Entrance classes became active, and at the Entrance Examination held in 1951, a number of students qualified and their results were good. Meanwhile the teachers already in the school and recently recruited gave off their best. It was a pleasure to work and study in an institution administered by people of Mr. Handy's calibre. He was a democratic administrator. He knew everyone well. He watched from a distance and was satisfied that everything went on smoothly. He always appealed to the good-sense of the students and teachers. Everything done in the school was fully discussed, and everyone was taken into confidence. No one felt ignored and cold-shouldered. No wonder, then, that the school progressed well, giving immense satisfaction to all.

We had a number of important functions at school during Handy's days. Whenever a distinguished person visited Jaffna either from the South or from South - India, he was sure to visit Kokuvil. The visitors themselves were happy to spend some time in the company of such a great personality as Handy. Dr. Malala Sekera, Dr. N. M. Perera, Mr. Wilmot Perera, Sir Claude Correa and a number of others visited the school. When the then Prime Minister, Sir John Kotelawela, paid a state visit to Jaffna, he too was invited to our school. The invitation was accepted and arrangements were made to give him a great reception. Vandals were at work. They set fire to a number of school sheds, but neither Handy nor the teachers were much upset. The reception was held as arranged. The Prime Minister and almost the entire cabinet were there. Mr. Handy delivered a historic speech. With his usual clarity and forcefulness, he convinced the Prime Minister, that parity of status was the best solution to the language problem of the country. The Prime Minister promised to make the necessary arrangements to implement the suggestion. The news was flashed in all the newspapers and Kokuvil Hindu was again in the news.

Soon another massive under-taking awaited Handy. All the cadjan sheds burnt down by the vandals, had to be erected again. It was decided at a meeting of the well-wishers of the school, to launch on another fund-raising campaign. Mr. Handy and Mr. C. K. Kanthasami,

the Deputy Principal, went to Singapore and Malaysia. They brought in a sizeable amount of money. It was decided to put up a three - storeyed building. As more money was required, Mr. Handy went round the country, visited the old boys, well-wishers and philanthropists and persuaded them to subscribe liberally. One three-storeyed structure came up. He even persuaded a local philanthropist to purchase a piece of land for the school. So when he retired in 1960, the school was in a position to compete with the best of schools in the island. The imposing buildings, an efficient and experienced principal, a group of competent and dedicated teachers and above all a very close and intimate relationship with the school community were bequeathed to the school. No other school could have been so fortunate.

The decade of benign administration under Handy, is surely the golden era in the history of our school. He gave to the school all his best. The school community liked him. He lived at Kokuvil and mixed with the people there. He was a philosopher and guide to all, students, teachers and even parents. It was a pleasure to talk to him and be with him. When he retired all were sad, but he left the school in the safe hands of his Deputy and thereafter kept away, and watched the school's progress from a distance with great satisfaction. He was a principal of a rare calibre. His death is a great loss to us all and to the cause of education.

Mrs. B. Kanthapillai

Homage to a Grand Old Educationalist

"HANDY MASTER" as he is popularly and lovingly known is no more. But his deeds and all what he stood for - forthrightness, discipline, and righteousness will live on forever in the memories of numerous parents, pupils, well-wishers and lastly Kokuvil's who came to know him, admire and adore him and almost worship him as the "GRAND OLD MASTER", the "GREAT EDUCATIONALIST", who raised the status of the institution "KOKUVIL HINDU" to its present proud position amongst other Educational Institutions in the Peninsula. He was an indefatigable man who did not falter or easily take "NO" for an answer for above him the great and omnipotent One had decreed that he should move amongst his sheep and lead them to the promised land - the land where men and women who waited at his feet of learning could shine as disciplined men and women of the morrow. He was the Messiah sent down to lead everyone into the golden light of knowledge, which he admirably did till his dying day. This message was imbibed in him so much that rain or shine was immaterial in achieving his goal - the uplift-

ment of the Institution which he had taken charge of expanding its educational portals, its playing fields, and lastly the buildings to house the numerous young who kept knocking at its doors from Kokuvil and all the adjoining villages and "Handy Master" could not bear the pain of saying "No" but went ahead to provide the wherewithals to appease their thirst to learn at his feet and in his immediate precincts. Kokuvil grew and grew under his benign care and towering influence and the teachers, devoted as they were, parents, well wishers and old boys alike responded magnificently to his sharp and serene call to work unreservedly and unselfishly for the cause of Kokuvil. As a sentinel he watched. It indeed did succeed.

I, for one, although would have prayed for such an opportunity, did not sit under the feet of this great and patriotic figure that was "Handy Master" but his numerous and frequent sojourns to the Metropolis, especially on his "fund raising campaigns" for the cause of Kokuvil, in the company of another indefatigable and doughty

fighter for this same cause, Mr C. K. Kanthaswamy, "C. K. K." as he was affectionately known by his erstwhile old pupils, brought me in touch with him and I recall listening to him persuading would-be, donors, cajoling and vividly exposing the cause of Kokuvil and ultimately how beautifully he overcame all barriers and painlessly saw to a free flow of donations into his erstwhile lists. The two of our past principals would have walked the streets of the Metropolis on many an occasion, denying themselves rest and other comforts, just to meet their old pupils, well-wishers and friends, to persuade them to help in the cause of Kokuvil.

This silvery haired, silvery tongued man was indeed born to

be a Martyr in the cause of Education in Sri Lanka. And Kokuvil was extremely lucky to have had the best years of his life at its disposal. His campaigns for the cause of Kokuvil were not in vain. Today, 'Kokuvil Hindu' stands as a shining monument to all his life's endeavours which he helped to build, ignoring at times his failing health, and this edifice will be remembered by generations of men and women who will be treading the ground on which it stands and strolling along the parlours and halls of this building that is "KOKUVIL".

MAY THIS "GREAT MASTER" ATTAIN
"MOKSHA"

R. Rajalingam, C.A.S.
Asst. Commissioner of Labour,
Colombo.

Affection, indulgence and humour alike are powerless against the instinct of children to rebel. It is as essential to their minds and wills as exercise is to their bodies. If they have no reasons for rebelling, they will invent them. It is hard to imagine families limp enough to be always at peace. Wherever there is character, there will be conflict. The best that parents and children can hope for is that the wounds of their conflict may not be too deep or too lasting.

Carl Van Doren
in Three Worlds

Old Students News

Mr. S. SIVANAYAGAM, Assistant Editor (Publications), Ceylon Tourist Board, was one of the official participants from Sri Lanka, at the 18th Annual Workshop of the Pacific Area Travel Association (PATA), held at the Bandaranayake International Conference Hall, Colombo, on the 19th & 20th of January 1978. Nearly 800 delegates from all parts of the world, took part in this International Convention.

Mr. S. RATNAPIRAGASAM, Accountant, Central Bank of Ceylon, was one of three participants from Sri Lanka, to attend a Training Programme on Small Industries Finance at Hyderabad, India. The course conducted by the State Bank College at Hyderabad, commenced on April 3rd 1978.

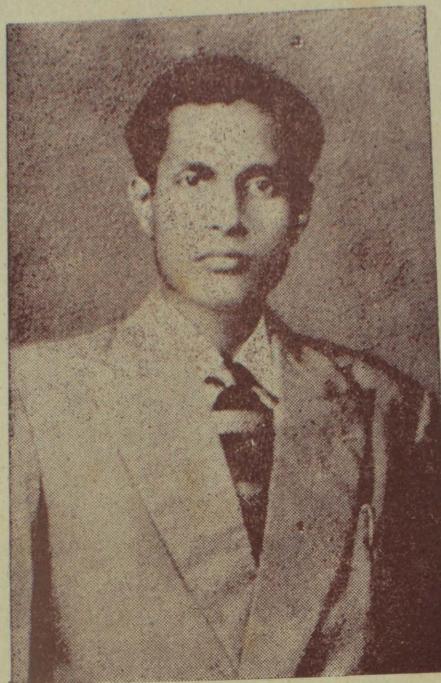

Dr. S. THIRUVARUDCHELVAN,
B. Sc., Eng. Hons.
Ph. D. London,
D. I. C.

A prominent Old Student of the College, is a Lecturer in Mechanical Engineering, in the University of West Indies, St. Augustine Trinidad.

Mr. R. RASALINGAM, (Ceylon Administrative Service), (Assistant Commissioner of Labour), represented Sri Lanka in a Programme for Training of Asian officers of Employment Services, initiated by The International Labour Organization. This Programme was done with a view to assisting the Government of the Asian Countries, in improving the administrative potential of labour administration officials, dealing with employment questions. 10 Asian Countries participated. The Course was held from the 3rd of October to the 16th of December 1977, in Bangkok (Thailand), Kuala Lumpur (Malaysia), Nuremberg and Berlin (West Germany) and the final phase at the International Labour Organization Head-quarters in Geneva (Switzerland).

நினைவு கூருகிறேம்

திரு. க. ஆறுமுகம் தம்பி

எமது பழைய மாணவரும்

கல்லூரி வளர்ச்சியில் மிகுந்த ஆர்வம் கொண்டவருமாவார்.

பாராட்டுகீன்றேம்

நா. பாலகுமார்

ஆசியப் பாடசாலைகள் உதைபந்தாட்டப் போட்டியில்
இலங்கைப் பாடசாலைகள் கார்பில் பங்குபற்றினார்.

MR. S. SANGARASIVAM

24-12-1908 — 22-6-1977

The Shakespearean thought

*"Evil that men do lives after them,
The good is oft interred with their bones"*

does not cover the Old Students of Kokuvil Hindu College. The Old Students never fail to appreciate and take cognisance of the services rendered by anyone to the Alma Mater and to the Old Students in their collective and individual capacities.

Kokuvil Hindu, in the forties, was experiencing the birth pangs of flowering into a full fledged Collegiate Institution when Mr. M. Karthigasu passed on the burden of the stewardship of the College to Mr. V. Nagalingam, who sacrificing the status of Professorship of English at the Jaffna Hindu College, volunteered to shoulder the responsibility of building up Kokuvil Hindu. The School was lacking in land space and buildings. Mr. Nagalingam felt, that unless the lands in the vicinity were acquired, and that too acquired immediately, before the area gets populated, the College cannot break the shell, open out its wings and flap up to the height of a leading educational institution in the Island. Funds were the problem.

Mr. Nagalingam contacted the Colombo Branch of the Old Students Association of the College, which was functioning steadily even when the trunk organisation was not there, and sought assistance for the collection of funds. It is here, the vital role of Mr. Sangarasivam commenced. Utilising the personality of Mr. M. A. Nadarajah, the then senior vice-president of the Branch Association, Mr. Sangarasivam combed the Colombo Pettah and from merchants who had nothing in common with Kokuvil or Kokuvil Hindu, collected a tidy sum on a musical performance and, helped the Principal in acquiring about two and a half acres of lands, without which the College would have been in the shell yet.

The untimely demise of the visionary, Mr. Nagalingam, caused a temporary set-back for the progress of the College, but fortunately

the successor, Mr. Handy Perinbanayagam, commenced working on a very much broader base to place the College in the map of Ceylon. When he planned on a Carnival to collect funds, Mr. Sangarasivam was again there to render yeoman service as a joint secretary of the organisation, to make it a success it was.

Mr. Sangarasivam is not with us now, but the Old Students of Kokuvil Hindu and the population served by the College will ever remember him.

It is also pertinent to refer, in this connection, to the pitiable fact that the State that manages the Schools, does not recognise and give Old Students Associations their rightful place, in the administration of the affairs of Schools. The Old Students, more than Parents and Teachers, have a permanent and broad based interest in the welfare of the Alma Mater and it is very necessary to move for obtaining recognition of Old Students Associations by the State.

S. K. Murugiah

We regret that we are unable to give a comprehensive list of "News about our old students". We solicit more information about them so that we can include them in our next issue.

-- Editor

Guiding

33rd COMPANY

It is with great pleasure that we submit the report of the 33rd Company for the year under review. Though the majority of our Guides are recruits and Tender foots yet we carried through our normal programme of work. As usual we conducted our meetings and training sessions for the Guides. We actively participated in all the college functions and rendered help and assistance whenever we were called upon to do so. We are a happy lot looking forward to work through a crowded programme this year too.

Guide Captain

My Fifteenth Birthday

Birthdays mean a lot of fun and enjoyment not only to "tiny toddlers" but also to grown, up school going children. The former long for their birthday when they will wear new dresses, receive kisses from friends and relations with the customary, "happy birthday to you". Then the happiest event for them is the blowing out of the birthday candles, cutting the birthday cake and distributing it to those present. To the latter, birthdays mean reading birthday greeting cards sent by friends and holding birthday parties which very often prove to be costly to the parents.

I, too, am not an exception and naturally wished that this, my fifteenth birthday, should be on a grander scale than any of the earlier ones. Of course, days before my birthday, I asked my father how the event should be celebrated mentioning that the birthday party, among other things, should be held to treat the whole lot of my friends at school. Father very politely agreed with me, but asked me to consult his, "Minister of Finance," my mother. When I spoke to her about this she snubbed me bluntly saying, "Don't be mad, child. There isn't just any spare money to spend on all these things. Pray to god that mother should have plenty of money to celebrate your sixteenth birthday in a grand way." I was very disappointed to hear these words from her. Now, what am I to do on my birthday? My classmates will all crowd around me expecting something nice. I thought over this matter for days and days but still there was nothing that I could do. At last an

idea struck me. I had saved all my pocket money which amounted to nearly a hundred rupees. With this money I would buy a few pounds of sweets and distribute them to my classmates. I thought that at least, in this way, I could satisfy my school friends accordingly. The day before my birthday, my sister and I bought five pounds of the best variety of sweets and had them ready to be taken to school the next day. My parents were unaware of this.

At last my birthday dawned and I found mother waking me with a warm embrace and kiss with the words "very happy birthday to you, my child. May God bless you! Here is a new uniform dress, which I had hidden from you all these days. Wear it to school today". So I went to school that day in my new uniform. Of course the sweets were neatly packed and hidden in my school bag. The moment I reached the school gate, all my classmates came running to me from all sides and started to wish me a "Happy birthday".

I felt very happy and thanked them all. Immediately I opened my school bag and said, "Here is a very small present from me. Please accept it. I'm sorry we couldn't have a party at home because of certain difficulties". The classmates enjoyed my 'treat' thoroughly and I just managed to please them all.

When I returned home for lunch, I had a very pleasant surprise. Seeing me at the gate, my mother came running to tell me, "Child, I have something very nice for you today. Can you guess

what it is? Your pen-friend, Pamela, from London has sent you a big birthday present. I think she is a sensible girl. Go to your room and see what it is." I dropped my school bag and ran in. The parcel lay on my bed. I quickly opened it. There were twenty yards of very soft white 'Tetron' cotton, a 'parker' pen, and a lovely birthday card. I was so excited that I drank

just a glass of water and went to school to tell my friends of the lovely present I got from abroad.

I shall never forget this fifteenth birthday, and the present from Pamela who thought of me from thousands of miles away. My fifteenth B'day was more thrilling than all birthday parties put together.

Shanthila Nadarajah
H.N.C.E(A/L)

"Maturity is the ability to control anger and settle differences without violence or destruction.

Maturity is the capacity to face unpleasantness, frustration, discomfort, defeat without complaint or collapse.

Maturity is humility - being big enough to say "I was wrong" and knowing when not to say "I told you so."

Maturity is the ability to make a decision and stand by it.

Maturity is dependability, keeping one's head high in times of crisis.

Maturity is the art of living in peace with oneself, with what we cannot change and courage to change that which should be changed and wisdom to know the difference."

A Busy Port

The amount of work in a port depends on the number of ships, calling at a particular place. Colombo, for example, is a busy port. Often we find ships lying out side the harbour in a queue.

As soon as ships arrive at the port, motor boats are sent to bring the passengers and their luggage. Before they get out of the ship, they are examined by the customs doctor to satisfy the port authorities that they are not suffering from any dangerous infectious diseases. When the passengers arrive they are examined from head to foot to see if they are trying to take out any article for which a duty is not paid. Then

their luggage is examined and certain articles are taxed. It is only after the duty has been paid that the passengers are allowed to go.

Another section of the port is busy checking the goods of the passengers who are leaving the island. Porters collect their luggage, load them into boats and take them to the ship.

Still another section receives the parcels sent from abroad, examines them and makes a note of the taxes payable and informs the addressee. The parcels are then sent to the general post offices. These are a few of the items of work done in a port.

S. Thevasundaram

II - C

A Ghost Story

A few months back, I was returning with my friend on a motorcycle from Keerimalai to Kokuvil, seated on the pillion. A party of us went to 'Keerimalai' to dissolve the ashes of one of my old uncles. There were several of us in the party. Some people travelled by car, two of us travelled by motorcycle. On the return journey the cars went ahead of us leaving us behind because we had stopped on the way to have tea at 'CHUNNAKAM'.

It was past twelve o' clock, when we reached 'MARUTHANAMADAM'. At that time, as we were alone, I thought

about what my grandfather had told me about ghosts in that area. He had told me about a trip, he had gone in the midnight and that he and his friend had seen balls of fire going from one tree to another. As they were travelling by cart and carrying a knife each, they were less afraid because ghosts will not approach a place where there is steel. They were also singing "Thevarams".

At that time I saw at a distance a huge light appearing and going off. I saw this phenomenon, appearing several times. I told my friend about this. He was very indifferent. I was trembling

with fear, but my friend rode on regardless. I was reciting "THEVARAMS" to my self. By this time we had come near "KALINKAN" Theatre. The light appeared and vanished. I was about to shout when we came across a party of people who were also returning from Keerimalai on foot. They were carrying

an old Petromax lamp which was out of order. The light increased and decreased due to a fault in the lamp. When we came near them only, my fear went off. Thereafter, my friend started fooling me saying "You were the man who was speaking about bravery". I kept silent out of shame.

S. Nimalanathan
10 F (G. C. E. O/L)

Electricity in Everyday Life

One gets up in the morning and switches on the heater and the water boils in a very short time. He goes for a bath in warm water which has been heated by an electric - heater. He shaves with the help of an electric - shaver. His break - fast is cooked in an electric-cooker. His room is in the third floor of a storeyed building. So he gets down to the street in a lift.

In his office his room is air-conditioned. He feels very comfortable in his office. Whenever he is free from work, he relaxes in his room and listens to the radio or sees a cricket match on the television. During the week - ends cleaning and polishing the floor of the house are done quickly and efficiently by electricity. He washes his clothes in the washing machine. The master of the house buys provisions enough for a week. He preserves certain perishable items in the refrigerator.

Electricity is indispensable in hospitals. Many diseases are diagnosed with

the help of X - ray and electro - cardiograph. In the clinics and operation theatres very powerful electric lights are used. Certain diseases are cured by ray treatment. Electrotherapy cures pains in the limbs.

In farms and factories machines are operated by electricity. The machines work like magic. In dairy farms feeding, cleaning and milking of animals are done by machines. In factories too, the conveyor - belt plays a very important part. Thus much of labour and time are saved.

The theatre is a common place of recreation for all. In parks, coloured bulbs, decorate the place. In carnivals and exhibitions electric lights illuminate and make them fairy lands.

Thus electricity plays a very significant part in our daily life. It has made life very easy and comfortable for the people. It is a good servant if properly handled. In the twentieth century electricity works like magic and does wonders.

Somasundaram Shanthini
10 E (H. N. C. E.)

The Silk Frock

Devadas had known better days but he is poor now. Not even one of the many members of his family is well placed in life. His wife is Parwathy. Nirmala, their daughter, is their only source of happiness. The name Nirmala befits her. She is pure in mind and body.

The people in the village are making preparations for the Deepavali festival. In every house, children are getting new dresses and Nirmala, hoping to get one for herself, approaches her Daddy. "Daddy! May I ask you for something?"

"Yes, my dear, you may ask for any favour. I shall fulfil your wish."

"I want a new frock".

Devadas hesitates for a while and then says, "Alright, my dear! I shall get you one". Nirmala runs to her mother. "Mummy! Daddy will give me a new frock".

"Did he really say so?"

The girls nods. Eleven o' clock. It is past bed time but the parents have not slept yet. They are talking about the present. "Why did you promise to give her a new frock? We can't afford it. It will cost us at least twenty-five rupees."

"I, too, am worried about it. But I have committed myself. It is but natural that I should wish to see her in a new frock, when all her friends wear new dresses."

"I can understand that. I too love her. But from where will you get the money?"

"I shall manage it anyhow. Give me one of your trinklets. I will pawn it."

"By the way, when I put her to bed she had slight fever. If she has temperature in the morning you should get some medicine first."

"I will bring the frock and the medicine, both after the business at the pawn - brokers."

Nine o' clock in the morning the next day; Nirmala is eagerly looking at the door way. She can hear the children making merry and singing festive songs. Her eyes fill as time flies and her father does not appear, "Mummy! Father has not come as yet. When will he come?"

"He will come just now. Let me see whether you still have fever."

She feels her fore - head and then quickly draws back her hand. "Oh, my God, she has high temperature. Her father isn't back yet." For nearly half an hour, there is no change in the patient. Then all of a sudden, the girl becomes delirious. "Nice silk frock my Daddy has bought, Darling Daddy."

The mother prays to the family deity. The child is still unconscious. As mother prays, tears started streaming down her eyes. The child's eyes close up never to open again. The mother is alone in her grief.

On his return, the father sees a crowd gathered in front of his house. He becomes alarmed and runs inside. The scene inside the room is pathetic. Their only happiness is gone for ever. He is dazed with grief. The silk frock he bought for his daughter is still in his grip.

Chitra Balathavan
10A (G.C.E. O/L)

The Postman

The postman is a useful person to society. His work is tiresome. The postman goes to the post-office, very early in the morning to start his work. He does not waste time in the post-office.

He is very busy and careful in his work. The postman seals the letters and parcels, before they are sent out, for delivery. He sorts out the letters and bundles them up. He puts the bundles of letters and parcels in a bag and he carries them in it.

He wears a special uniform. He uses an official bicycle. He knows the names and addresses of the people in his area. He delivers the letters and parcels from house to house.

We are glad to see the postman every morning. The postman brings news to us. He may bring letters of joy or sorrow. Some times when a letter is un-stamped we have to pay double the normal charge.

M. Mayooran

9 - A

What do I do Every Morning

I wake up early in the morning. I brush my teeth and wash my face and hands. I comb my hair, and keep it clean and tidy. After saying my morning prayers, I prepare my day's lessons.

I bathe every day in cold water. I use soap to clean myself. I use a dry and clean towel to wipe my body.

I wear a clean and tidy dress. I take my breakfast. It is usually bread and butter with some kind of fruit. My favourite fruit is papaw. I drink a glass of milk.

Then I get ready to go to school. I carry my books etc, in a bag. Before starting, I check my bag for pen, pencil, eraser and the box of instruments. I go to school by bicycle.

S. Manivannan

9 - A

Our Country

Our country is Sri Lanka. It is an island in the Indian Ocean. It is a very beautiful country and is known as the pearl of the East. Its fame spread throughout the world and brought several foreigners into our country. The Portuguese, the Dutch and the British people ruled our country one after the other.

Sri Lanka is a tourist resort. The tourists come here to enjoy the sunny beaches and the cool healthy climate of the hills.

Sri Lanka tea is world famous. It brings a lot of foreign money into our country. The precious gems of our country

are in high demand all over the world. These gems too, bring in a lot of foreign money. We have a beautiful zoo in Dehiwela, one of the finest in the East. The zoo is a place of attraction to the foreign tourists.

We have now a new President with full powers ruling over the country. He is Mr. J. R. Jayawardene. Mr. J. R. Jayawardene is an elder statesman of our country. He is liked by all sections of the people. He has promised to make our country a happy place to live in.

Long live our country. Long live our president.

Sobhana Rajasekaran
Grade 8 B

My Ambition in Life

'What is your ambition in life?' the teacher asks the students. The students shout "Political Leader", "Doctor", "Engineer", "Teacher" and so on. The teacher is happy.

It is always good to have an ambition in life. My ambition in life is to be a useful citizen. To realise my ambition, I must first be a

good student. A good student is one who has faith in God, is loyal to his parents, respects his teachers and studies hard. This student always succeeds in life.

My ambition is therefore to be a useful and good citizen and my motto is "For my God, parents and my country"

R. Sri - Sachindren
VI - 'B'

Ceylon Tea

Ceylon Tea is famous the world over. It is the most important of our cash crops, the other two being rubber and coconut. Tea cultivation was started by Europeans towards the latter part of the nineteenth century, when the coffee plantations were ruined by the coffee pest. Ever since these planters changed over to tea, it has grown in importance.

Most of our tea is grown at a height of over two thousand feet and the best Ceylon tea, comes from the slopes of our central hills round about Nuwara Eliya, where the cold nights and the strong winds make for the slow growth of the tea bush and the excellent flavour of the leaf. Tea is also cultivated in the low country, but such tea has not the same flavour as "high grown" tea.

Tea bushes are like a huge army of fat green dwarfs. They are kept at a convenient height of about three feet by regular pruning which also enables tender shoots to appear. Every morning at six o'clock labourers attend the "muster" and go out in the cold mist to pluck the tea leaves. They pluck only two tender leaves and a bud from each

shoot and put them into the large baskets, which they carry slung behind their backs. A conductor or a "Kangany" supervises their work. When the plucking is over, they take the green leaves to the factory, a huge storeyed building, where the tea-maker and his staff turn this green tea into the black tea which we use. A hundred pounds of green tea gives us 20 to 25 pounds of manufactured tea.

The green leaves are first spread evenly on long racks or lofts and left to dry. This slight drying is called "withering". Next they are "rolled" by a special machine. The leaves now change colour and give out their familiar smell. They are then left in a room to ferment. This makes them change colour further and gives them their flavour. They have to pass through one more process before they are ready for export and that is "firing". The leaves pass through hot air machines which take away all their moisture. They now turn fully black. They are then sifted into different grades according to the size of the leaf. The finished tea is finally packed in chests and sent to Colombo for shipment.

P. Arulwathy
Grade 8 B

My Pet

My pet is a small lovely green bird. It is a parrot. It was presented to me by my father two months back. She has a curved beak. I call her Latha. I always keep her in a cage. She does not like to stay in the cage all the time. Now she can speak well. She calls

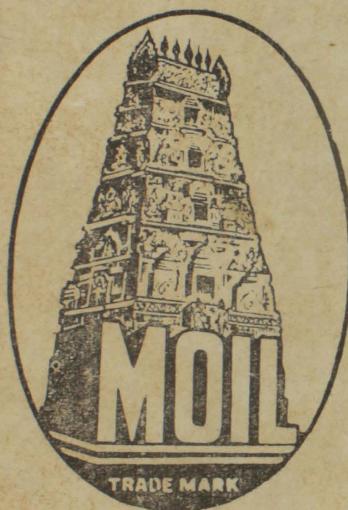
me "acca". When she calls me acca, I quickly feed her. Then she starts singing happily. When she is left out of the cage she walks about all over the house. She loves me very much. I also love her more than anyone else. But I hate our cat because it is an enemy to my pet "Latha."

Nalagini - Vethanayagam
VI - B

ஓம்

வாய்குதி அபிவிருத்தியின் முன்னேடிகளான
மஸரி ஓயில் இண்டஸ்ரி லிமிடெட்
ஸ்தாபனத்தாரின்

சிறந்த தயாரிப்புக்கள்

தேங்காயெண் னைய்

தேங்காய்ப் பிண்ணைக்கு

நல்லெண் னைய்

வேப்பெண் னைய்

இலுப்பெண் னைய்

கோட்டுரு மார்க் என்று கேட்டு வாங்குங்கள்

தயாரிப்பாளர்களும் விநியோகஸ்தர்களும்

Multi Oil Industries
Limited
INUVEL

மஸரி ஓயில் இண்டஸ்ரி
லிமிடெட்
இனுவில்

Telephone - தொலைபேசி: 339

உங்கள்
அச்சக வேலைகள்
எதுவாயினும்

University of Jaffna
249954

library

தொலைபேசி 7853

249954

செட்டியார் அச்சகம்
432, காங்கேசன்துறை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்

நன்றி

- ★ ஞாபகார்த்தக் கட்டுரைகள், கவிதைகள்
வழங்கியவர்களுக்கும்... நன்றி
- ★ அற்வரையும் உதவியும் வழங்கிய அதிபர்,
உப அதிபர், ஆசிரியர் யாவருக்கும்... நன்றி
- ★ எம்மை மறவாது தமது சஞ்சிகைகளை அனுப்பிய
சகல கல்லூரிகளுக்கும்.. நன்றி
- ★ விளம்பரம் தந்த நிறுவனங்கள் அனைத்திற்கும்... நன்றி

செட்டியார் அங்ககம்
432, கே. கே. எஸ். வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.
